שבוע ספורט

גיליון 100

יש כבר קבוצות
שרוצות את מיחיץ'

שי"ן בשי"ן
העימות של שבת

הקבוצה העשירה

עלית

סיגריה – זה מגעיל אותי!

אזהרה! סיגריה זה מגעיל

א. טבק

שתי קבוצות כבר מתעניינות במיחיץ'

מניותיו של המאמן הלאומי מיליינקו מיחיץ' נמצאות בירידה, מאז התבוסה לאייר 0–5. כמה מהקולגות הישראליות שלו, באותה דעה – אך ללא צער על כך. למרות זאת, גם אם נבחרת ישראל תיכשל בקדם אולימפי, צפוייה למיחיץ' תעסוקה בארץ.

כמה קבוצות בליגה הלאומית כבר גילו עניין באפשרות להעסיקו בעונה הבאה – זאת כמובן בתנאי שהנבחרת לא תעלה לסיאול ושההתאחדות לא תחדש את ההסכם שלה עם המאמן היוגוסלאווי.

בין אלו שגילו התעניינות במיחיץ', שתי קבוצות היכולות להרשות לעצמן הוצאה כספית כזו ומשתייכות ל"גדולות" של הכדורגל הישראלי. לדעתן, עלות אחזקתו של מיחיץ' מקבילה לזו של מאמן צמרת ישראלי ובמקרים מסויימים אף נמוכה יותר.

מאמן מיחיץ': תרבות ניהול

הסיבה לרצון של אותן קבוצות להעסיק את מיחיץ', היא מקצועית. ההנהלות שבהן מדובר התרשמו מתרבות הניהול המקצועי של המאמן ויחסו לשחקנים.

בעקיפין סייע להנהלות הנ"ל דווקא המאמן האנגלי ג'ק מנסל. מתברר, שיש קבוצות המעריכות את עבודתו של מנסל, בתנאים בהם הוא מועסק. ההערכה נובעת מכך, שלמרות העובדה שאין לו את השחקנים הדרושים כדי להצליח, אין מנסל נוהג כמאמנים ישראליים ולא יוצא בהכרזות נגד המועדון שמעסיק אותו. מיחיץ', לדעת אותם ראשי מועדונים, אינו שונה בהתנהגותו האירופית, ויש מה ללמוד ממנו.

הפעם אין בעיות של מטען עודף

במסעם לאוסטרליה וניו־זילנד יוכלו כדורגלני נבחרת ישראל לקנות כמה שרק ירצו. הסיבה: הפעם לא קיימת "סכנה" שההתאחדות או השחקנים ייאלצו לשלם בעד משקל עודף. הושג הסדר המבטיח זאת.

חברות התעופה שבמטוסיהן תטוס הנבחרת לאוסטרליה, התחייבו שלא לגבות תשלום בעד מטען עודף. אחת החברות סירבה לכך, בתחילת המו"מ עמה, אך כשהתברר לה כי עקב הסירוב עלולה הנבחרת שלא לטוס במטוסה בקטע מסויים של הדרך הארוכה – שינתה עמדתה ואף הסכימה להעניק הנחה כספית במחיר כרטיסי הטיסה, כמו החברות האחרות.

מדוע התעקשה ההתאחדות בעניין המטען העודף? – נסיון מר שהיה לה מהטיסה הקודמת של הנבחרת לאוסטרליה, לפני שנתיים בקדם גביע העולם. אז נדרשה ההתאחדות לשלם בעד מטען עודף שלה (ציוד) ושל השחקנים למעלה מ־5000 דולר. לאחר מו"מ שנמשך קרוב לשנה, הופחתה דרישת התשלום בחצי. עודף המשקל הגיע ל־1000 ק"ג.

בגביע הטוטו ינוסו כמה מהשופטים הללו, למרות שכרגיל מנהלים המשחקים בידי שופטים לאומיים. המטרה: לבדוק מי מסוגל לנהל משחקים בלאומית. בנוסף לכך ייעשה נסיון לקדם שופטים צעירים שהגיעו לארצית, מאחר שסכנת המחסור בשופטים היא מוחשית.

בינתיים עומד מריק עפרון, שופט בן 33 שהגיע העונה לארצית, לפרוש כליל משיפוט. הסיבה: רצונו להתמסר לניהול עסקי המשפחה, מאחר שאביו עומד לפרוש לפנסיה. אביו הוא חבר הנהלת איגוד השופטים ובעבר היה שופט בלאומית.

האיש החזק של נתניה – לפני פרישה

יצחק תשובה, האיש החזק במכבי נתניה, עומד לפרוש כליל מענייני הכדורגל ומחפש את המועד המתאים לכך.

תשובה הנמצא במועדון תשע שנים, החליט לפרוש מאחר שהגיע למסקנה כי גם כוונותיו הטובות זוכות לפירוש מוטעה וכתוצאה מכך נפגע שמו הטוב.

למעשה הרעיון לעזוב את מכבי נתניה מעסיקו מאז שנתיים, אך הוא סירב לממשו כאשר המועדון היה בשפל. עתה לאחר שקבוצת הכדורגל עלתה על דרך המלך, מחפש תשובה מועד מתאים להינתקות כדי להתמסר לעסקיו המסועפים. מתקבל הרושם שהוא יפרוש, לכל המאוחר בסוף העונה.

מי יהיה היורש? – לדבריו נתניה היתה קיימת לפניו ותהיה אחריו. לא אלמן ישראל. תמיד יימצא מישהו לעבודה כפויית טובה זו.

יו"ר תשובה: כוונות טובות, פירוש מוטעה

המלחמה על מישרת הרכז

רכז הכדורגל של "הפועל", גד גולינסקי עומד לצאת לגימלאות במאי 1988. כבר עתה מתנהלת "מלחמה" על הירושה.

מזכ"ל הפועל יצחק אופק הבטיח את המישרה לעוזרו, עמי אוריון. כמה מעובדי מנגנון הפועל, ביניהם המאמן נינו ברגיג, תובעים שהמישרה תימסר במיכרז ושלא קשרים כי אם כישורים יהיו אמות המידה לקבלת התפקיד. בנוסף לברגיג מעוניינים במישרה שני עובדים נוספים, ביניהם פויו רפופורט.

אישיות בכירה בוועד הפועל של ההסתדרות, מפעילה קשרים כדי שגולינסקי ימשיך בתפקידו שנה נוספת. לאופק קשה להתעלם מהבקשה – אך הנושא יוכרע לאחר הבחירות למזכ"לות. נכון לעכשיו: סיכויי גולינסקי להישאר בתפקידו גדלו ל־75 אחוז.

גם ההתאחדות עומדת לקבל עובד חדש: ראש הדסק שיטפל בכל ליגות הנוער. המועמד למישרה: מי שהיה כדורגלן ומשמש כמאמן נבחרת הקט־רגל, פנחס (פינייה) קינסטליך.

רכז גולינסקי: לחץ מהוועד הפועל של ההסתדרות

המחסור בשופטים טובים – ממשי

מחסור בשופטי־כדורגל טובים לניהול הליגה הלאומית עלול להיווצר בתוך כמה שנים. איגוד אינו רוצה להודות בכך, רשמית, אך עומד לנקוט בכמה צעדים כדי לאתר שופטים צעירים טובים ובמידת הצורך להקפיצם בדרגה־שתיים.

מדוע הועתקו הישיבות לבית מלון?

ישיבות מזכירות ההתאחדות לכדורגל נערכות מאז שלושה שבועות במסעדה במלון תל־אביבי ידוע. הסיבה הרשמית: הרצון לשמור על בריאותם של ראשי הכדורגל הישראלי.

לפני כחודש טענו שני חברי מזכירות, כי לא חשו בטוב, אחר שאכלו בישיבת המוסד ממטעמי אחת המסעדות הידועות בת"א, המספקת את דרישת ההתאחדות בנושא זה מאז כמה שנים. בעקבות זאת הוחלט שהישיבות יועתקו למלון בת"א, הידוע בטיב האוכל המוגש בו ומדי יום ב' מועתקות הישיבות למלון זה לשעת ארוחת הצהריים.

עוד החליטה ההתאחדות שלא להמשיך ולהשתמש בשירותיה של פנינה רוזנבלום להכנת כריכים לנבחרות ישראל. הסיבה: ההוצאה הכספית, גדולה. מנהל האיצטדיון ומנהלי הנבחרות (מנוערים ועד בוגרים) קיבלו הוראה להכין כריכים ולהגישם לשחקנים בתום האימונים.

תחילה התכוונו לגזור הוראה זו רק על נבחרות הנוער, ולא על הבוגרים, אך הגזבר גד אגוזי הביע התנגדות נמרצת ואיים שלא לחתום על הצ'קים אם תופר ההוראה.

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל׳: (03)439442

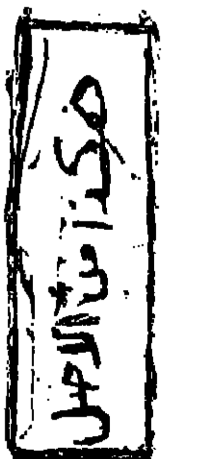
© כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

בשער

קן בארלו. הערב יהיה לו תפקיד חשוב מאד מול ברצלונה, בפתיחת "הפסטיבל" (צילום: עדי אבישי)

מה בגליון

שורשים
סדרת הטלוויזיה הגדולה
על פי רב־המכר של אלכס
WARNER HOME VIDEO
"Behold – the only thing greater than yourself"
PART 1
PART 2
PART 5
פרק 2
פרק 4
פרק 5
עכשיו
WARNER HOME VIDEO
United Artists
מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ — הד ארצי רח' החילזון 4, רמת־גן, טל. (03)7525654

השיטה עובדת

גיורא שפיגל ואברהם גרנט, שיתפו פעולה עד הקיץ האחרון בהפועל פ"ת – "מנג'ר" ומאמן ■ מחרתיים הם יהיו משני צידי המגרש, בעימות רב־יוקרה בליגה הלאומית, בין מכבי ת"א להפועל פ"ת ■ אבל לא המשחק זו הסיבה לדו־שיח ביניהם, שאורגן בתחילת השבוע, ביוזמת אלי קמיר, אלא תפיסת העולם הכרוכה במושג "מנג'ר" בקבוצת כדורגל ■ שפיגל הנהיג אותה לראשונה בהפועל פ"ת, הביאה למכבי ת"א. גרנט ממשיך בפ"ת, הפעם לצידו של נחום סטלמך. גם בית"ר ת"א הנהיגה את החידוש הזה ■ שניהם אומרים שזה טוב, זה חשוב, זה מועיל, זה מקצועי ■ שפיגל: צריכים את התפקיד הזה גם בנבחרת

אלי קמיר

אברהם גרנט זוכר מצויין את הפגישה הראשונה שלו עם גיורא שפיגל. "זה היה לפני 4 וחצי שנים. גיורא אמור היה להתמנות למנג'ר של הפועל פ"ת וההנהלה היתה מעוניינת שאני אאמן. קבעו לי פגישה אצלו במשרד. אני זוכר, הלכתי באנטי מותלט. לי היה ברור שמנהל מקצועי אמור להיות הכל – ואילו המאמן יכול, מקסימום, להיות כלי שרת בידיו".

מאז עברה תקופה. היום יודע גרנט שטעה.

גיורא, לא זוכר בכלל את הפגישה הראשונה. "עכשיו אני נזכר", הוא מהנהן בראשו כשידידו הצעיר נובר בנבכי הזכרון ומספר על הפגישה ההיא – הפגישה שהוציאה לדרך ארבע שנות עבודה משותפת. "נכון, כבוגרים עבדנו יחד רק שנה אחת, אבל גם כמאמן הנוער תיפקדתי בתיאום מלא עם גיורא".

השיטה שהאמין בה

יום ראשון, השבוע. אחרי ה־0–0 של מכבי ת"א של גיורא עם בני יהודה. הקבוצה הקודמת שלו, הפועל פ"ת, דווקא ניצחה, את בית"ר ת"א (1–2). מצחיק. עזב אותה כדי ללכת הלאה, להתקדם. היום הם, משקיפים מלמעלה. מחייכים משהו. "לא אמרתי שאני הולך להתקדם. אמרתי שאני ממשיך למשהו שונה. ההתקדמות היא ביכולת האישית".

ביקשתי להיפגש עמם, לעשות אולי סיכום מאוחר לעבודה משותפת. לנסות ולהבין את השיטה, לפני העימות בשבת הקרובה בין קבוצותיהם.

כשהתמנה גיורא שפיגל בידי הנהלת הפועל פ"ת, הדפיסו לו על כרטיס הביקור את התואר "מנג'ר". כך רצה שיקראו לו. זאת השיטה שהאמין בה ולקח אותה איתו כשהלך למכבי ת"א.

בפ"ת, שמרו אמונים לרעיון. המנג'ר נשאר. בית"ר ת"א היא הפיטריה השלישית שצצה בשדה, בנושא הזה.

שפיגל: "אני לא יודע אם אפשר לשייך את ההצלחות של הקבוצות, בטווח הקצר, להצלחת השיטה. לדעתי, אגודות שמנהיגות את שיטת המנג'ר, סוללות את הדרך למקצוענות אמיתית. לביטול המקצוענות המזוייפת".

גרנט: "אין זה משנה בכלל איך קוראים לשיטה. העיקר זו דרך העבודה. הדרך שהנהיג גיורא היא מקצוענית לכל דבר. אין מה לעשות, עם עוברות אי אפשר להתווכח".

לאברהם גרנט מתאים כל הסיפור הזה. בעיית האגו שיש לרוב המאמנים הישראלים, לא היכתה בו, עדיין. מקורביו יודעים לספר שאצלו הדרך שהיתווה שפיגל, היא ממש השקפת עולם. "אני רוצה להיות נקי מכל הבעיות. לי חשוב הראש הנקי בעבודה וגיורא פתר אותי מכל אלו".

לא כל כך ברורה ההפרדה בתפקידים. צריך להיות נאיבי לחשוב שגיורא הוא ארצי בן־יעקב וארצי הואסטלמך, או שסטלמך הוא גיורא. כל אחד והדרך שלו, עם האני מאמין שלו. שפיגל: "אני לא חושב שהציבור צריך לדעת הכל. יש בהחלט כמה גימיקים של המקצוע, שראוי שישארו בינינו. לא כל מה שאני אומר למאמן או דורש ממנו, ראוי שיצא החוצה". יש עדיין כמה אלמנטים, שבכל אופן, מעניינים. ממחישים את ההבדל.

דוגמא ראשונה – בעיית ההרכב.

מנג'ר שפיגל: "לדעתי, קביעת ההרכב זה הדבר הכי פחות חשוב בכל המערכת. בצרפת, למשל, מתלבשים בכל משחק 12 שחקנים. פירוש הדבר שתשעה־עשרה בטוחים בכל הרכב. כשיש דרך עבודה קבועה, ההרכב בא מאליו".

מאמן גרנט: "אין כאן בכלל עניין של התערבות או אי התערבות בקביעת ההרכב. אני מסכים עם גיורא, שזו לא הנקודה החשובה ביותר. אני כמאמן קבעתי את ההרכב. תמיד שמחתי שיש לי עם מי להתייעץ".

דוגמא שניה: קביעת סגל השחקנים.

שפיגל: "סגל השחקנים זה כבר דבר אחר. צריך לבחון איך השחקנים מתפקדים. לדאוג למחליפים הולמים, לבחון נקודות תורפה – והכל כמובן מתוך מודעות להשלכות התקציביות. המאמן יכול ללחוץ אותי ואני את ההנהלה. הכל לגיטימי. אני לא חייב להיכנע ללחץ ואין כאן שאלה של העמדת אולטימטום".

גרנט: "באופן כללי אין בעיות עם זה. רק במצב ששחקן רוצה סכומי כסף מופרזים, המנג'ר מפעיל את סמכותו ולא מחתים אותו".

"כסף לא מעניין אותי"

דוגמא שלישית: ניהול משא ומתן.

גרנט: "זה, לשמחתי, בתחום עיסוקו הבלעדי של המנהל המקצועי. אותי, ענייני כסף לא מענינים".

שפיגל: "יש לדעתי דרך להראות כמה שחקן שווה מבחינה כספית. רק איש מקצוע יכול למדוד את ערכו של שחקן. העובדה שזה אני שיושב מול שחקן ולא מישהו אחר – הופכת אותו לזהיר הרבה יותר. אני בהחלט חושב ששחקנים טובים צריכים להתפרנס יפה מכדורגל. הפשע הוא שהלא־טובים מרוויחים כסף גדול".

דוגמא רביעית: שיטות אימון.

שפיגל: "החוכמה היא עבודת צוות. כל דבר חדש תמיד מתקבל בברכה. כל אחד שמביא חומר חדש, משתמשים בו. אין כאן מצב שהמאמן צריך להביא הצעה ואני אמור לאשרה".

גרנט: "ביחד אפשר להגיע לכל מיני נקודות שלאדם בודד קשה להבחין בהם".

דוגמא חמישית: דרך ניהול האימון.

גרנט: "את האימון, כמאמן, אני מעביר. אם יש מצב של עבודה בקבוצות – אז המנהל המקצועי נוטל חלק. באופן אישי, חשוב לי להרגיש תמיד כאילו אני מצוי בבחינה. להראות שאני שווה משהו".

שפיגל: "יש כמה מצבים שהם חשובים באימון. יש מצב של התבוננות. אני מביט מסביב ומחפש נקודות נוספות. יש הרבה בעיות שאפשר לראותן רק מהצד, מבחוץ – וקשה להבחין בהן בתוך המגרש".

התוית מדיניות

דוגמא שישית: היחסים עם ההנהלה.

שפיגל: "יש לחברי ההנהלה תפקיד חשוב. חוץ מזה, קיימת הזדמנות לשמוע הערכות משני אנשי מקצוע ולא מאחד. באופן כללי, ההנהלה נותנת את התקציב, ביחד איתי מתווים את המדיניות והדרך היא של המאמן ושלי".

גיורא מאמין בשיטה. לא מאמין בקיטרוגים על מנטאליות. "אם אנחנו רוצים להמשיך ולטמון את הראש בחול ולהמשיך ולחטוף מאייר 0–5, אז נתמיד לדבר על מנטאליות. גדל כיום דור של מאמנים צעירים, שיכול בהחלט להביא דברים חדשים. גם מספר השחקנים הישראלים שהיו בחו"ל הוא לא כבעבר – כך שאנו לא מנותקים מהעולם".

גם בנבחרת, סבור גיורא שפיגל, יש מקום להנהיג את שיטת המנג'ר. אפילו יש צורך בזה, לדעתו: "התפקיד, קודם כל, בנוי לנבחרת. אתה חושב ששם אין בעיות כספיות? איפה כתוב ששחקן צריך לשחק בחינם? ההימנון והדגל לא מספיקים, כיום, כאשר כדורגל זה כבר מקצוע. גם נגני הפילהרמונית, שמופיעים בניו־יורק תחת דגל ישראל, מקבלים הרבה כסף. אפשר בהחלט להרגיש קירקורים בבטן כשמשמיעים את 'התקוה', אבל בשביל כדור ברשת צריך להשקיע קצת יותר. והיותר הזה – עולה כסף". ■

שפיגל: לאליפות צריכים מנהיגים מבית

– גיורא, המקום השלישי של הפועל פ"ת מפתיע אותך?
– בהחלט לא. סופרים את הנקודות ורואים שהם במקום השלישי.
– הבנת בדיוק למה אני מתכוון?
– המקום הזה מיועד לקבוצות טובות. עדיין לא ראיתי העונה את הפועל פ"ת ואני לא רוצה להביע דעה.
– טוב, אז מה חשבת עליהם בתחילת העונה?
– כבר מזמן טענתי שהפועל פ"ת תהיה קבוצה רצינית.
– ומה החלק שלך בזה?
– אין לי שום תרומה למה שנעשה שם היום.
– זהו, הכל נגמר?
– הגיע הזמן שנפסיק להגיד שהקודם אחראי לזה שאחריו. אני היום משתדל לעשות עבודה טובה במכבי.
– דיברת כל השנים על הצורך במנהיג שיגדל מתוך האגודה. הדומיננטים ברגע בפ"ת הם ניר לוין, רבינזון ושושני. הם לא צמחו באגודה.
– אין סתירה בין הדברים. ברור שיש פתרונות זמניים. צריך לבחון מה אנחנו מחפשים מעצמנו. אם רוצים להגיע לאליפות, צריך מנהיגים מהבית.
– מה באמת מפריע להפועל פ"ת להיות קבוצה גדולה באמת?
– קודם כל הקהל. קבוצה שמוכרת פחות מ־5000 כרטיסים למשחק, לא יכולה להתקיים. חוץ מזה, יש בעיה של בגרות וחוסר נסיון. היו גם תקופות של נאוויות.
– לא חששת לתת לאברהם גרנט את ההזדמנות לאמן בליגה הלאומית?
– דרך העבודה שלו מאד התאימה לי. אני לקחתי אותו בגלל שהוא היה טוב. לא משיקול אחר.
– בסוף עוד תגיד שגם למדת ממנו.
– בהחלט שלמדתי. כל הגישה שלו לשחקני הנוער, שעולים לבוגרים, פשוט מיוחדת. יש לו גישה נכונה. לאברהם גרנט יש תכונה שאין למאמנים אחרים: הוא צמא לדעת עוד ועוד. הוא שואף לראות את הדברים לעומקם ולא על פני השטח.
– תחזרו לעבוד יחד?
– אני מקווה, כל אפשרות פתוחה.

גיורא שפיגל ואברהם גרנט. ההתחלה היתה לפני ארבע שנים וחצי. שפיגל: מנג'ר מכניס את הכדורגל לעידן של מקצוענות אמיתית, לא מזוייפת.

גרנט: כרגע לא רוצה להיות מנג'ר

– אברהם, איזו ירושה השאיר אחריו גיורא בהפועל פ"ת, כשהלך למכבי?
– קודם כל אני חייב להגיד, שכל התקופה שהיינו ביחד לא הזכרתי את גיורא בשום מילה באף ראיון עיתונאי. היום אני רואה לעצמי זכות לדבר עליו – לטוב ולרע. לעצם השאלה שלך, הפועל פ"ת נמצאת היום בדרך מסויימת, שהחלה לפני 4 שנים. לקבוצה סגנון משחק אחיד, התנהגות נאותה מחוץ למגרש וגישה מקצועית לכדורגל. גיורא אולי צנוע, אך יש לו חלק נכבד מאד בכל המצב.
– ביניכם, לא חששת ממנו בהתחלה?
– גיורא לא היה לפני כן מנג'ר ואני לא הייתי מאמן בקבוצת בוגרים. לפני שהכרתי אותו, היה איזה חשש אך הוא חלש מאד.
– הוא שינה לך את התפיסה לכדורגל?
– הייתי אומר שקיבלתי ממנו חיזוקים להרבה מאד דברים, שעשיתי או שרציתי לעשות.
– אל תגיד שלא פחדת שהתחילה תופנה כולה אליו.
– שאלה כזאת בכלל לא עלתה. רציתי להיות מאמן. להיות טוב וליהנות. על יותר מזה לא חשבתי.
– מעניין אותך להיות מנג'ר?
– לא, לא כרגע. אני רוצה להיות בשטח.

שוייצר: סיבות לכבדות משקל

שניאור: מצבו שפיר יותר

שי"ן בשי"ן – מה נשתנה?

שניאור נגד שוייצר, הפועל ת"א נגד בני־יהודה – הדו־קרב הפיקאנטי של מחזור ה"לאומית" בשבת ■ במה ייחודו של העימות הזה? ■ התמודדות מלווה במישקעים לשני הצדדים ■ השווה והשונה בין שני הזקנים

ארז קופמן

שני זקני המאמנים בליגה הלאומית, כבר מונים את השעות, לקראת העימות שיהיה בשבת בין קבוצותיהם. אולי לא יודו בכך, שרווקא במשחק הזה משהו שונה מ"עוד שבת של כדורגל" – אבל אם יכחישו, קשה יהיה להאמין להם.

מיפגש השבת בבלומפילד בין הפועל תל־אביב לבני־יהודה, יוצר סיטואציה מעניינת למדי. הסיטואציה הזאת שייכת כולה למאמני הקבוצות.

יצחק שניאור, הצעיר מבין השניים (נולד ב־11 בדצמבר 1925), יוליך את הקבוצה המארחת של הפועל. מולו יתיצב דוד שוייצר, יליד 18 ביולי 1925, עם בני־יהודה.

משקעים

אז מה המיוחד כל־כך בעימות ביניהם? – שני דברים, שאת סדר החשיבות שלהם רק שני ה"שי"נים" יודעים.

● הראשון: דוביר לקח את בני־יהודה, שאותה אימן שניאור בעונה האחרונה, ואילו שניאור לקח את הפועל, שבה אימן (ופוטר) שוייצר. בשבת יהיה זה עבורם משחק מול קבוצה שהשאירה הרבה משקעים, ולא רק מיקצועיים, אצל כל אחד מהם.

● והגורם השני: מערכת היחסים הלא תקינה – וזאת בלשון המעטה – בין שני המאמנים הגרים זה מול זה, בשיכון ל' בת"א, ממש חלון מול חלון. אך בזה גם נגמר כל הקשר ביניהם. אלמנט היריבות האישית בין השי"נים, ישחק תפקיד חשוב למדי בשבת.

אצלנו רגילים לומר לכל מאמן שכדאי לו לקחת קבוצה שנתנה עונה לא טובה, שקל יותר להעלותה לגלי הצלחה, לאחר השפל. מאמן שקבוצתו המיועדת עשתה עונה גדולה ומיצתה בה את רוב הפוטנציאל שלה, יקבל עצות מזהירות מכל מבין־עניין, שחושב שהוא ידידו.

יש בזה משהו, אין ספק. מצבו של יצחק שניאור הוא השפיר מבין השניים. הוא לקח את הפועל ת"א לאחר עונת שפל (מקום 12), שבאה, להזכירכם, לאחר עונת אליפות (1986). היום מדורגת קבוצתו במקום השני בטבלה.

הימור

לעומתו, הימר שוויצר על הרבה מקלפי הקופה שלו, כשלקח את בני־יהודה לאחר עונה של סגנות לבית"ר ירושלים. רבים היו בטוחים שאחרי עונת השיא הזאת, תבוא הנפילה, סיכומים, כדי להיות הוגנים, עושים רק בסוף העונה, אבל בינתיים מדורגת בני־יהודה רק במקום העשירי.

יש לבני־יהודה הרבה סיבות, כדי להסביר את מצבה כיום. כולן נכונות וכבדות משקל. נתחיל בזאת שהקבוצה לא משחקת במבצרה שבשכונת התקווה והפסידה בכך כמה נקודות. אפשר בהחלט להוסיף לזאת את פציעתו הקשה של שחקן הרכש שלה, ברוך ממן, שדוביד סמך עליו את שתי ידיו כדי שיכנס לנעליו של מישל דיין, שחזר לבירה. עוד סיבה כבדת משקל קשורה בהפועל ת"א – מי שלקחה (או "גנבה", תלוי באיזה צד אתה) את קובי סגל, כלמה הקידמי של השכונה. אח"כ עזב גם ירון אריב הדומינאנטי וכל ההגנה עברה חילוף חומרים קשה, שעלה בנקודות ליגה. צד אחד למטבע,

ומהצד השני חייבים לתת קרדיט לשניאור. כן, למרות ההתנפלות על סיגנון משחקה של הפועל, הרי שאת רשימת 11 שחקני ההרכב שלו, הוא הרכיב לבד – ואותם הוליך לאן שהוליך, בינתיים. בלי משה סיני שעזב לבלגיה, וחזר במחזור ה־8, הגיעה הפועל לצמרת הגבוהה. ומי נשא בעול? – רפי שמואל, חלפון, הרשליקוביץ' וארמה. ואת מי הציג שניאור בחוד? – את רובין ובן־שיטרית (שמאמנים רבים היו בטוחים שגמר כבר את הסוס). לא את גילי לנדאו, לא את שבתאי לוי (פצוע); בלי לבקש חלוץ רכש ובלי, איך אפשר שלא לחזור על זה, משה סיני – המנהיג שכל הפועל ת"א הסתובבה על רגלו השמאלית, פעם מעלה ופעם מטה.

מצבו של שניאור נראה שפיר יותר בהשוואה זאת.

כתם

ושוב, האלמנט האישי שישחק יחד עם 22 השחקנים בשבת. לא קל היה למאמן כדוביר (6 אליפויות ו־2 גביעים) לקבל הודעת פיטורין מהפועל, קבוצת נעוריו, לאחר שחצעידה לאליפות. הכתם הזה לא נמחק מזכרונו, גם כיום. לשניאור (שתי אליפויות) אין את הבעיה הזאת.

והאלמנט המיקצועי? – הוא דומה למדי בשני הצדדים. שני המאמנים נוקטים בסיגנון ובקו חזק ונוקשה למדי. שניהם מקפידים על משמעת טקטית על הדשא ומשמעת אישית, מחוצה שלו. ממעטים להתפשר. גם במגרש, הקו שלהם די מקביל: סיגנון אחורי מחושב ויציאה מתורגלת מאוד, עם הרבה שחקנים, להתקפות מתפרצות.

עד היום היתה הגנת הפועל טובה במעט יותר. בחוליית החוד היה מצב של שיויון. חלוצי שתי הקבוצות לא הבריקו. רק בטבור המגרש ובהתפרסות בו, היה להפועל יתרון איכותי על בני־יהודה.

מבטים

האם נראה בשבת, בשטח זה הפתעות?

וכשהכדור יתגלגל לו בשבת, לא תמיד נסתכל רק בו. נשלח גם מבטים סקרניים לכיוון שניאור ודוביר. נבדוק אם ילחצו ידיים, אח"כ נסתכל עליהם בשישבו, יעמדו, יצעקו, וירוצו על הקווים – ורק מטרים ספורים יפרידו ביניהם.

אי אפשר יהיה להתעלם מן התמונות הללו. ■

כדורסל +

משה לרר

מסתרי הקופסה האדומה

אני מכיר לפחות אדם אחד שהיה קרוב להתקף־לב באוסישקין, השבוע. זהו דני קורן, היו"ר העיקש של הפועל ת"א כדורסל. עוד לפני שישה שבועות אמר לי האיש, בארבע עיניים, שהוא "יוציא למכבי את הנשמה", עד להחלטה שתיפול היכן לקיים את "דרבי" הגביע. במתכוון הפריח אז שמועה שהדרבי יתקיים באוסישקין. אמר – ולא שיער את התוצאות. מאוחר יותר, כאשר כבר הוחלט, החלה המערכה השניה. הפעם בנושא הכרטיסים. גם בה יצא דני מנצח. מי שלא היה לו כרטיס – פשוט לא בא. מכסימום הלך לסינרמה. ובסיום המערכה השלישית, כאשר הפועל גם ניצח ב"דרבי" – אין איש שיעז לטעון היום שקורן, האיש שהלך על כל הקופה, ניצח לא רק במערכות, אלא במלחמה כולה.

כשמחפשים, לא עלינו, סיבות לאסון – משתדלים למצוא את הקופסה השחורה, זו המגלה צפונות. בלא רצון להשוות כלל את ממדי ה"סליחה־תקלה" שאירעה למכבי ת"א ביום שני השבוע, עליה לחפש הפעם, לשם שינוי, אחד מסתרי הקופסה האדומה, שטמנה הפועל תל־אביב אי שם באולמה שבאוסישקין.

והיה ותימצא – מה תגלה בה, באותה קופסה?

☒ מאמן צעיר (מוישל'ה ויינקנרץ) שלמד הרבה מן התורה והידע שלו אצל המורה, רלף קליין.

☒ צוות שחקנים שלמד ממכבי כיצד מותקים פיגור והופכים אותו ליתרון.

☒ ואולי היה זה השפן ששלף מוישל'ה מהשרוול: סוף למכבי – ובלי לאסוף!

ואני בכלל לא צוחק. ללאסוף, עם כל הס־2־ס"מ שלו, נותר רק להתחבק עם … בסיום המשחק. מגרש הוא לא ראה. הבחור, שחצה את הכביש ממכבי להפועל, רק בגלל שלא איפשרו לו דקות משחק, ישב 40 דקות מסומר לספסל של הפועל, והותיר את העבודה השחורה למרסר, איימוס וטאונס.

זהו זה מוישל'ה, אתה מנצח את מכבי, בנשק של מכבי?...

★ ★ ★

עוד רבות ידובר ב"דרבי" הזה, שיעניק חמצן להפועל ויותיר, ללא ספק, צלקות במכבי. עוד רבות ידובר בתרגיל הביתי של דני קורן וחבריו להנהלת הפועל ת"א, כפי שידובר גם בסכומי הכסף שהפסידה הפועל כתוצאה מנצחונה. אבל למי איכפת כסף, במיוחד כשיש אבא עשיר כהפועל, לעזאזל הכסף. העיקר הנצחון. וזה בדיוק מה שהיה.

אני חייב להודות, שחששות כבדים ליוו אותי בדרכי לאולם הבית של הפועל. קראתי בעתונים שהמשטרה תסגור את כל האיזור כבר החל משעות אחר הצהרים המוקדמות. קראתי על 200 שוטרים שיופקדו על הסדר, כמו גם על מהומות אפשריות, מצד אוהדים שלא הצליחו להשיג כרטיס למשחק, ועוד כהנה וכהנה.

אז נכון שהלכתי 10 דקות ברגל עד לאולם הפועל, ונכון גם שראיתי מאות שוטרים. כשהגעתי – לא היה … לכל אותה "מהומת תקשורת" שקדמה למשחק. התנועה באוסישקין, וממנו, … על מי מנוחות, מגרש החנייה ליד קולנוע "פאר" לא היה עמוס כשעה לפני תחילת המשחק, ומצאתי אפילו כמה מקומות חנייה לא מנוצלים, ברחוב אוסישקין עצמו.

אז מה אם הכניסה לאולם היא לא כמו ל"הילטון" … 10 דקות של עמידת־לחץ בתור. אתה … לראות משחק – האזר בסבלנות. … עד כמה שאפשר. העיקר שבפנים יהיה … והיה.

מבחינה זו … הפריזה המשטרה בדרישותיה. לא קרה שום דבר, תודה לאל. בפנים ובחוץ היו … שוטרים ואנשי מג"ב בתשלום. שיהיה להם לבריאות. אבל תארו לעצמכם שקורה משהו ואין מספיק שוטרים? – או, אני רואה כבר את כותרות העתונים: "שערוריה", "ועדת חקירה" ומה לא.

★ ★ ★

מכל ה"הו הא" הזה – רק מכבי אכלה אותה. ואצל קבוצה כמכבי, נשירה בשלב כה מוקדם כשמינית גמר בגביע, לא יכולה לעבור בשקט.

האמת ניתנת להאמר, שעד לשריקת הפתיחה, נטיתי להמר יותר על סיכויי מכבי לזכות במשחק. הפועל, עם הפסד ליגה למכבי רמת־גן ומשחק לא משכנע מול הפועל חולון, לא נראתה לי מספיק טובה לנצח, אולם באולמה, את מכבי, שפתחה את העונה בגימגום רב – והלכה והתייצבה על שתי רגליים, ככל שקרב מועד משחק הגביע.

אך קרה כאן משהו שהינו שכיח מאוד בספורט. בקרב על הפיסגה, נמצאה הפועל אחרי שלושה־ארבעה מחזורים בראש, שעה שמכבי הזדנבה בעקבותיה. ואז, בנקודת המיפגש … בין שתי הקבוצות – נפסקה נסיגת … מחליקה לאחור. וכן, יש לשער, … עד למשחק הליגה הראשון, העונה, בין שתי הקבוצות, ב־6 בדצמבר.

המקום? – כבר נקבע. הפעם זה יהיה ביד־אליהו: בשלב כה מוקדם של העונה, יש מעט מאוד חשיבות למנצחת. את הקופה, אמר איש חכם אחד (שהיה בוודאי גזבר), מסכמים בסוף העונה.

אבל רצוי לזכור שבסוף העונה יש עדיפות לקבוצה המסיימת במקום טוב יותר בדירוג.

★ ★ ★

הערב, במסגרת "ערב חדש", יוקרן סרט אחר. "מספר 4 – ווווילי סימס; מספר 9 וראש … – מיקקקקקי ברקוביץ'; מספר 12 – דוו… מצ'י; מספר 13 – קווווין מגי ומספר 15 – … באר"לו".

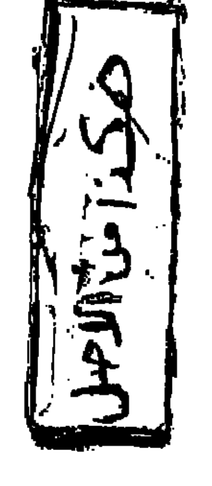
כן. הקול המוכר … לקדם את פני היריבה הראשונה … ת"א בבית הגמר, ברצלונה.

וזה מה שעוד נותר עוד למכבי. כי את הגביע האחר, גביע המדינה, יהיה עליה לצחצח, לארוז ולהשיב למשרדי איגוד הכדורסל.

בסיום העונה הנוכחית, יהיה לגביע הזה …

עמוס פרישמן קולע מעל ראשיהם של בארלו, סימס ומגי חסרי־האונים

קליין וסימס בחודש ההלבשה. "איך האדומים למחו לשחק בנשק שלנו?"

אהב פאסטה; מוותר על חומוס

אורית הראל

מישהו צריך לכתוב ספר, הוא אומר, איך להתנהג בכל מצב בתקופה הראשונה אחרי שנישאים. ואחר־כך הוא צוחק, קצת במבוכה, ואומר שהוא יכול לדבר שעות על הנושא. ידע אישי.

מגובה של 2.07 מטר, נראה אולי מגרש הכדורסל – וכפועל יוצא גם חשבון הבנק – אחרת, אבל החיים, באופן כללי, נראים די דומים לחיים בגיל 23 בכל גובה אחר. תשאלו את קן בארלו.

הוא הגיע לארץ קודשנו ממילאנו שבאיטליה, עטור שבחים ואפוף ציפיות, שם עזר להם – טרייסר מילאנו – לזכות באליפות אירופה בעונה שעברה. "מהלך גאוני של מכבי", קבע דן פטרסון, מאמן טרייסר על הרכש הישראלי, אבל לא הביע צער על שקבוצתו לא חזרה על מהלך גאוני כזה גם העונה. מהצד הזה של הים התיכון, היללו ושיבחו את יכולתו וכושרו הגופני, ודיברו הרבה על הנעליים של לי ג'ונסון. משא כבד למי שבקושי הספיק לקשור את השרוכים ולפשוט את הטריינינג.

בארלו לא מתרגש. בשלוות נפש הוא הודף הכל. אולי עניין של אופי, אולי חלק המקצוענות של מי שכדורסל זה העסק שלו. ואולי זה קשור במדעי המדינה שלמד באוניברסיטת נוטר־דאם, משהו שקשור בדיפלומטיה ונימוס אלגנטי. "במשחק אני מנסה לתת הכל, לשחק בצורה הטובה ביותר. אם אתה עושה כמיטב יכולתך – הביצועים קיימים, גם אם יש לילה לא מוצלח, ויש לכל אחד כאלה.

בנוי להיות ווינר

"הדבר החשוב ביותר זו הזכייה. כשמשלמים לך ואתה מפסיד, זה לא אותו הדבר. לכן היה טוב בשבילי לבוא למכבי, שהיא קבוצה מנצחת. אני כאן בשביל לנצח". הפסקה, ציחקוק. "וגם הכסף לא רע".

אלינו הוא כבר הגיע ככוכב. גם באיטליה, שם התחיל את הקריירה המקצוענית שלו, התחיל ככוכב. מהפארקט של הקולג' ישר לעמדה בכירה בחמישיה פותחת. "ב־N.B.A. יש רק מעטים שמיד אחרי קולג' משפיעים ועושים הרבה, כמו שאני עשיתי מיד בטרייסר", הוא יודע. וזה חלק מהסיבה שבמקום לשבת לחכות לעוד צ'אנס בבית, בליגה הטובה בעולם, הוא ארז מזוודות ויצא מיד לאירופה. "בקולג' גוייסתי ללייקרס. הייתי בטוח שאהיה שם, אבל זה לא הצליח מבחינת ביזנס, והחלטתי שמבחינה זו, ומבחינת האפשרות לשחק, אירופה טובה יותר" – זה ההסבר שלו. בתרגום חופשי, אופציית ה"אם – אז קודם כל על הספסל", לא נראתה לו. בשלב ראשון, הוא מודה, גם לא גנז לחלוטין את תקוות ה־N.B.A. בסוף העונה שעברה, היתה האופצייה הזו חלק מהסיבה שבסופו של דבר הוא הגיע לתל־אביב. ניהל שוב מגעים, עם אטלנטה הוקס מהליגה ששם בבית, טרייסר רצו לסגור את הרשימות שלהם, ובארלו העדיף לחכות לתשובה מההוקס. המסע הגיע לסיומו בתל־אביב.

בעקיפין, הוא מודה היום שה־נ.ב.א הוא לגביו כבר חלום, שהיה ונגמר. "לא ממש ויתרתי", הוא מתנסח במילים מדודות, "אך כפי שקרה השנה, לא יכולתי להגיע לקבוצה טובה ממכבי. החלום שלי הוא להמשיך בכדורסל – לאו דווקא בנ.ב.א. הבנתי שעדיף אירופה על ארה"ב, כדי שאוכל לשחק, כי ב־נ.ב.א היתה להם קבוצה צעירה, מגובשת, עם בעלי תפקידים כמו אלה שלי. אם הברירה היא להיות שם על הספסל, אז כבר אפשר לשבת בבית ולראות את המשחק בטלוויזיה.

החליט לא ללכת לאיבוד על הספסל

"הספסל זה טבע המשחק. בכל רמה מנפים אנשים. אפילו במעבר מחטיבת ביניים לתיכון כבר יש ניפוי, ובכל התקדמות זה ככה. צריך להיות בזמן הנכון במקום הנכון; כשרון בלבד לא מספיק. מגן מוכשר לא יקבל כל־כך הרבה זמן והזדמנות לשחק, אם הוא בקבוצה עם מייקל ג'ורדן, למשל, ואז הוא הולך לאיבוד. מצב־כזה אולי טוב לקבוצה, אבל לשחקן באופן אישי היה אולי טוב יותר לו היה במקום אחר".

בארלו, במודע, החליט שלא ללכת לאיבוד על הפארקט. בן 22 יצא לכבוש את אירופה. גם שם, וגם כאן, הוא רואה את הספסל, יודע שכשרונות מקומיים בני גילו מאכלסים אותו. "צעירי מכבי מוכשרים", הוא אומר, "הם לא משחקים הרבה, אבל אני חושב שהם שחקנים טובים". עובדות החיים. "אני רואה את עצמי גם כשחקן צעיר, אבל אני גם יודע שאני צריך לתת הרבה. על המגרש צריך לשכוח את הגיל, לעשות את העבודה".

בא לעבור. בחור צעיר, קם יום אחד בבוקר, כמה ימים אחרי החתונה, ואומר לאשה, תארזי מזוודה, נוסעים לאיטליה. והיא – באשר יילך – תלך. עם מושג כללי איפה זה בעולם, קצת פאסטה ופיצה, והרבה אופטימיות. "היה קשה בשנה שעברה", הוא נזכר ומניד בראשו. "הקושי העיקרי היה השפה. פתאום אתה לא מסוגל להגיד כלום. ושם באיטליה, גם אחרי שיעור באיטלקית, כשאתה מנסה לומר משהו, מתייחסים אליך כאל ילד בגן". הסוף היה טוב – האשה מדברת כיום איטלקית שוטפת, ובסוף העונה אפילו כבר לימדה שם אנגלית. והוא עצמו, כששחקני מכבי באו לשחק במילאנו, היה מסוגל לעזור ב"שופינג", בתיווך בין מוכרים וקונים.

כאן, בארץ חמדת אבות, כבר יותר קל. קודם כל, זה כבר לא הלם ראשון של "רחוק מהבית". שנית, כאן כמעט כל אחד מדבר אנגלית. וכל אחד כמעט מדבר, הוא מחייך. כן, אם יש משהו ישראלי בעיניו, זה הסקרנות הישראלית, כפי שהוא מגדיר בנימוס. בעצם, כך נדמה, הוא רוצה לומר החטטנות, אבל לא נעים לו. "גיליתי שאנשים כאן אוהבים לשאול שאלות. אוהבים מאוד. אנשים שאני פוגש, שמתיידדים איתי, רוצים לדעת כל הזמן מה קורה. השאלה שעכשיו שואלים כל הזמן היא 'מה, אתה עדיין בהילטון?' הם תמיד רוצים לדעת יותר ממה שאני אומר. אני משייך ישראלים עם תאוות הידע, הסקרנות. אני בטוח שהם מאוד עירניים, עליהם לא יעבוד בלי שהם ידעו מזה. הם בעניינים". כתכוך קל. "כן, לפעמים זה אפילו מרגיז קצת".

אבל לא נורא. בסך הכל, אין לו שום טענות. מזג האוויר יפה, הים משגע, במיוחד בבוקר, אפילו העובדה שעוד לא מצא דירה, לא נוראה, כי יש הילטון. אפילו על משוכת החומוס הוא כבר דילג (לא תודה, הוא מעדיף לוותר על זה). ורק הריחוק מהמשפחה וחבלי ההסתגלות של זוג צעיר קצת קשים. "לאשתי היה קשה מאוד בשנה שעברה. היא היתה צריכה למלא את הזמן. לא היה לה מה לעשות, היא היתה צריכה למצוא עוד משהו לעשות חוץ מלהסתכל זה על זה כל היום. זה היה קשה מאוד. והיה צורך להסתגל לנישואין, לביחד, למצוא תעסוקה. המעבר לחיים כזוג היה קשה. שבוע אחרי החתונה, שלא כמתוכנן בכלל, היינו באיטליה. "השנה – הגישה שלנו שונה. לא גשב ונבהה כל־כך הרבה אחד בשני", הוא צוחק. "צריך הרבה סבלנות, לדעת שדרוש זמן להכיר אחד את השני. זה כל הדברים הקטנים – אחד רוצה לקום מוקדם, שני לישון; צריך להסתגל לנוכחות של השני שם. רוצים מיד את התשובות לכל, אבל הן באות לאט, וחשוב לא להיות מתוסכל, כי הפתרון לוקח זמן". ככה, פשוט, כמו אצל כל אחד אחר, שנגמר בגובה 1.80 מטר או פחות.

> המעבר מאיטליה, מילאנו, עשה טוב לבני הזוג בארלו; קן ואשתו ■ בשנה שעברה עזר לטרייסר מילאנו ליטול את גביע אירופה לאלופות מול מכבי תל־אביב; השנה הוא בתל־אביב, וינסה באותה רצינות ומקצועיות לעשות את אותו הדבר עם מכבי ■ במילאנו הוא אהב את האוכל, פחות הסתדר עם השפה, עם האנשים; בארץ הרבה יותר נוח ליצור קשרים, לדבר עם אנשים, למצוא מה לעשות בזמן הפנוי ■ פעם חלם להיות עורך־דין, לשחק ב־נ.ב.א; היום הוא חושב על עוד 10 שנות כדורסל אירופי, ואחר־כך – נראה, יש זמן ■ בנאדם נחמד

היתרון בחיים המשותפים

"עם כל הקשיים, לו הייתי לבד באיטליה הייתי משתגע. ככה היה איתי מישהו לתקשר איתו. היא היתה השפיות שלי ואני שלה – לעיתים. לפעמים זה נעים להיות לבד ולהרגיש את העצמאות, אבל זה מעייף, רוצים חברה". מסר פשטני – קשה אבל שווה. עכשיו הם שניהם לומדים עברית, והאשה שוב משיגה אותו.

ועוד מעט יבואו גם ההורים, לראות את הבן משחק במדינה שבה כותבים הפוך. "אני חושב שיהנו כאן; הם לא ממש יודעים מה יש כאן, אבל אני חושב שהם יאהבו מה שיפגשו", מעריך בארלו. גם הוא לא בדיוק ידע לאן הוא נופל. שמע הרבה על מלחמה ומצב ביטחוני, ראה בדמיונו חזיונות די מפחידים: "חשבתי שאי־אפשר לצאת ככה סתם לרחוב". מה שמצא הוא שונה לגמרי, "נחמד" כהגדרתו.

גם במכבי, הוא חושב ש"כולם נחמדים. בגלל האישיות שלי, לא קשה לי להסתגל. נחמד כאן, והאווירה טובה, אפשר להרגיש מוטיוואציה וכוח. טוב לשחק בקבוצה מוכשרת כי זה מוסיף לכולם".

בעצם, הוא גילה את הכדורסל מאוחר יחסית, בגיל 13. "כשהייתי קטן, רציתי להיות רופא או עורך־דין. יש לי תואר במדעי המדינה, כך שהחלום להשלים את הלימודים להיות עורך־דין זה עדיין לא חלום מת. כשהייתי קטן, שיחקתי פוטבול. אהבתי משחקים אלימים", הוא אומר, וזיק שובב ניצת לו בעיניים, ואתה רואה בדמיון את כל ההתעללויות במסגרת חוקי המשחק, שהוא בטח התעלל בכל מיני כאלה שעצבנו אותו אז. "אהבתי את המכות והחבטות – לתת ולקבל. אולי זה משהו שקשור באגו, הייתי צריך להיות מאצ'ו כזה. גם באיגרוף עסקתי".

"בגיל 13 עברנו לאינדיאנה, שהיא מדינת כדורסל. מי שלא משחק כדורסל – לא קיים. כיוון שהייתי גבוה מאחרים – שיחקתי והשתפרתי כל הזמן". רואים.

עוד 10 שנים, בערך

"אם אשחק עוד כ־8 עד 10 שנים, עד גיל 33, זו תהיה קריירה ארוכה", הוא אומר, וזה גם מה שהוא מקווה. ואז מה? "זה יהיה קצת מאוחר לחזור ללימודים, לדעתי, אז וודאי אנסה להקים ביזנס. אם הקריירה תיגמר קודם – בגלל פציעה – אחזור וודאי ללימודים, כדי להיות עורך־דין".

אבל כל אלה אופציות לטווח ארוך. בינתיים האדון והגברת בארלו חיים ממוזוודות – "אף פעם לא ממש מפרקים את החבילות; הבאנו דברים רק לעונה, כי אנחנו יודעים שחוזרים הביתה בסוף העונה. החפצים שלנו פזורים אצל קרובים שונים, אבל זה לא כל־כך חשוב עכשיו, וגם אין לנו ילדים, אז זה לא מפריע במיוחד". ילדים. רעיון נחמד, אבל לא עכשיו. בעלי־חיים? לא מסתדר, כי "אני איש כלבים ואשתי אשת חתולים".

לא איכפת לו שהוא לא עורך־דין, ואם הכל ילך כשורה, סביר להניח שגם לא יהיה. אחרי הכל, בדרך כלל, זה לא נורא להיות כוכב כדורסל. ורק דבר אחד מעצבן אותו במעמד הזה, בעיקר מהזווית האמריקנית של הדברים, שהיא הזווית האישית שלו: "קשה להיות ספורטאי בארה"ב – וגם להיות אדם. הציבור לא רואה בספורטאים אנשים שמסוגלים לחשוב על פוליטיקה, להיות מעורבים בחיי היומיום. הייתי רוצה לשנות את הגישה הזו, שמעליבה אותי. הייתי רוצה שיבינו שאנחנו אנשים כמו כל אחד אחר, רק נועלים חלק גדול יותר מהזמן נעלי התעמלות, בגלל העבודה". ■

קן בארלו: ה־NBA לגביו זה חלום שנגמר (צילום: עדי אבישי)

ברצלונה, קבוצת הכדורסל היקרה ביותר בינשת, פותחת הערב ביד אליהו את מאבקי בית הגמר בגביע האלופות, מול מכבי ת"א ■ תקציבה השנתי – 6 מיליון דולאר, כמו של כל הליגה הלאומית הישראלית יחד ■ מיהם כוכביה? ■ מי בחמישיה הפותחת ומי יושב על הספסל? ■ מיהו זה שהגיע לחולון – ונחת בסופו של דבר בברצלונה?

יוסי רוזנברג

"משהו משונה מתרחש השנה בקבוצת הכדורסל של ברצלונה", אומר סיקסו מיגל סראנו, עתונאי ספרדי שהגיע לפני שבוע לישראל, להכין כתבת צבע מקיפה על מכבי תל־אביב, שמתמודדת הערב ביד אליהו עם ברצלונה, בפתיחת משחקי בית־הגמר האירופי לקבוצות אלופות. "משונה – במה שקשור לתוצאות משחקיה בליגה שלנו. כאן היא מגמגמת..."

ברצלונה, בהקשר לספורט, היא מושג. אירופי, עולמי. מועדון הפאר מייצג בגאווה רבה את העיר הענקית, השניה בחשיבותה בספרד ואת מחוז קאטאלוניה הגאה לא פחות. אלא שבהשוואה ליריב העיקרי, ריאל מדריד, ברצלונה הוא בלי ספק מועדון ייחודי. ומה שמייחד את ברצלונה לעומת מועדונים אחרים במדינה זו זה קודם כל כסף, הרבה כסף ועמו איש אינו יכול להתווכח. זה גם המתכון היעיל והמוצלח ביותר להשגים ותארים.

עשירי אירופה

הסיסמא המדריכה

על פי התקשורת הספרדית, עומד לרשות קברניטי ברצלונה תקציב ענק בדולארים, שמאפשר להם לעשות באגודה כבתוך שלהם. "רק מועדון כברצלונה, יכול היה להרשות לעצמו להחזיק לאורך תקופה ארוכה בכדורגלן ברמה עולמית כמו הגרמני ברנארד שוסטר, המשתכר משכורת ענק של מיליוני דולארים בעונה שישב על הספסל, כתוצאה מויכוח שהיה לו עם מנהליו. כיום שוסטר שוב כוכב בברצלונה ובעקיפין גרם לכך שמארק יוז עבר כמושאל לביירן מינכן". הסיסמה של מנהלי ברצלונה היא: מה שטוב לאחרים, ודאי ובוודאי טוב לנו.

"יש לזכור עוד דבר משמעותי: שני הכדורגלנים היקרים והטובים ביותר בעולם, כל אחד בתקופתו, לבשו את מדי המועדון של ברצלונה. מדובר בהולנדי יואן קרויף ובארגנטיני המהולל דייגו מארדונה".

לא על קבוצת הכדורגל באנו לספר היום, אלא על קבוצת הכדורסל של מועדון הפאר, האלופה ספרד לעונת 1986/87. תקציבה עומד העונה על חסכום הלא ייאמן של 6 מיליון דולאר – כתקציביהן של כל קבוצות הליגה הלאומית בישראל, גם יחד (כולל מכבי והפועל תל־אביב). אך רק מועדון כברצלונה יכול להרשות לעצמו את הלוקסוס בזבוז של החזקת שחקן אמריקני זר, יוג'ין מקדאוול, גופיה מס. 9 (בן 24, 2.03 מטר) היושב דקות רבות על הספסל בעוד שיתר חבריו על הפארקט.

היריבות הסמויה והגלויה שבין ברצלונה לריאל, מתורגמת גם לכסף, הרבה כסף – מבלי לשים לב לתוצאה הסופית, בסיום. בעוד שברצלונה מייצגת עיר ובה 4 מיליון תושבים, מייצגת ריאל את הבירה שבה כיום כעשרה מיליון תושבים. ריאל איפוא היא הרוב וברצלונה חשה עצמה כמי שחיה בצילה. המאזן מדבר בעד עצמו ורק מגביר את היריבות הקיצונית כלאוו הכי שקיימת ביניהן. למן עונת 1956/57 זכתה ריאל ב־25 תארי אליפות ספרד, בנוסף לשבע זכיותיה בגביע אירופה לאלופות וזכייה אחת במחזיקות גביע.

4 תארים וקוראץ'

לעומתה ברצלונה, זכתה בשלושים עונות רק בארבעה תארי אליפות ('58/59, '80/81, '82/83 והאחרון ב־'86/87). כן זכתה בגביע קוראץ' – הגביע האירופי השלישי בחשיבותו, ע"ש הכוכב היוגוסלאבי המהולל ראדיבוי קוראץ' (בעונה שעברה), לאחר מאבק אדירים בגמר עם לימוז'.

בסיפור המופלא על מועדון המיליונרים הזה יש פרט מדהים נוסף. כל ספורטאי ברצלונה, כדורגל וכדורסל, הם בין היחידים אולי כיום באירופה שאינם נושאים על בגדיהם סמלים מסחריים של גורמים ממנים ותומכים. "פשוט למועדון הזה אין צורך בספונסר שיתמוך בו", אומרים בספרד. בעוד שקבוצת הכדורגל מצליחה למכור מראש יותר מחמישים אלף מכרטיסי המינוי שלה לכל עונה והם נחטפים תמיד בתוך ימים אחדים – לאיצטדיון נואו־קמפ, שתכולתו יותר מ־90 אלף איש, מסתפקת מחלקת הכדורסל במכירה צנועה של 4000 מנויים מראש. מספר הצופים הממוצע במשחקיה 4500. למאבקי היוקרה נגד ריאל, באים כמובן יותר, הרבה יותר. התפוסה המירבית של האולם בברצלונה 5500 מקומות. המשחקים נגד ריאל מועברים דרך קבע לאולם העירוני הענק, שבו הופיעה נבחרת ישראל באליפות העולם האחרונה, בספרד.

למבקר במיתקני ברצלונה יש תחושה שהוא מבקר באולם קונצרטים מפואר. איכותם גבוהה במיוחד. כל מיתקן, אישי וקבוצתי הוא ברמה של מלון חמישה כוכבים. שחקן שמגיע לאימון אינו מוטרד בשום בעיה, אלא רק במה שלפניו – האימון. אם הוא בעל משפחה, יש ביכולתו להביא עמו לאימון את רעייתו וילדיו וכל אחד מהם ימצא לו מה לעשות, כאשר ראש המשפחה עסוק בענייניו ומתאמן. באולמות סמוכים לאולמות האימונים יש קורסים וחוגים לנשים ומיתקני שעשועים לילדים, בפיקוח מדריכים. מסתיים האימון או המשחק – וחנויות או באר וקפה של המועדון מציעים שירותיהם לאורחים ולחברים.

בתצלום מימין: ברצלונה בהרכבה המלא. עומדים, מימין: גופיה 8 סטיב טרומבו (2.05 ,27); 9 יוג'ין מקדאוול (2.03 ,24); 14 אודי ג'יימס נוריס (2.07 ,27); 6 קנדידו סביליו (2.00 ,29); 4 אנדרס חימנז (בן 25, 2.05 מטר). כורעים: 15 חואן אנטוניו סאן־אפיפניו (28, 1.98); 11 יוסף פלסיוס (2.03 ,24); 7 איגניסו סולוזאבאל (29, 1.85); 5 חואקין קוסטה (1.81 ,30). חסר: 13 פרן מארטינס (2.09 ,19).

בתצלום משמאל: טרומבו מטביע מול מיקי ומוטי, בגביע הבין־יבשתי

מימין: מאמן ברצלונה, איטו, עם גביע קוראץ'

דורשים השגים

"אבל, אומרים כיום עתונאים שמקורבים לנעשה בקבוצת הכדורסל של ברצלונה, בצד כל הסיפורים הנוצצים הללו, שעושים כמובן רושם רב למי שעומד מהצד, אין כל זה בא כרגע לידי ביטוי מספיק בהשגים. במיוחד באחרונה. מקבוצה כברצלונה דורשים הישגים, רק הישגים – במירוץ מטורף אחר תארים. אשתקד היא עשתה הסטוריה בהשגיה, אבל העונה, בינתיים היא מגמגמת".

הכל החל בטורניר הבין־יבשתי במילאנו, שבו הופיעה גם מכבי ת"א ואלופת אירופה, טרייסר מילאנו עם בוב מקאדו. לפני שהחלו המשחקים, תגגה העתונות הספרדית בכותרות ענק ופיזרה סופרלאטיבים למכביר. מומחיה טענו כי ברצלונה היא מס. 1 באירופה. התעלמו מטרייסר. "אבל התוצאות האחרונות אינן מראות זאת", אומר סראנו. בליגה יש לברצלונה כבר שלושה הפסדים אחר שמונה מחזורים". בגביע הבין־יבשתי, בספטמבר, זכתה טריסר. ברצלונה דורגה שניה.

"היה לנו הרבה חוסר מזל", תירץ זאת המאמן איטו גראסיה רנסס, האיש האחראי על הצד המקצועי של שחקניו, הידוע יותר בשמו איטו.

רק באחרונה חזר לתפקד לאחר פציעה קשה שחייבה בין היתר ניתוח ברצועות הברך (אורתרוסקופיה), כוכבה שחום העור אודי ג'יימס נוריס, סנטר (2.07 מטר בן 27), אך לדברי התקשורת הספרדית איננו מצליח לגלות את יכולתו האמיתית.

בחמישיה הפותחת, על פי המשחקים האחרונים, מופיעה ברצלונה עם נוריס ואנדרס חימנז (25, 2.05 מטר). חימנז הוא כוכב הנבחרת הלאומית ובעל המשכורת הגבוהה ביותר בקבוצה – 300 אלף דולאר לעונה, יותר מכל שחקן אמריקני או מתאורח שקלטה. הוא הגיע אליה לפני שנה מחובנטוד באדאלונה והיה שותף בזכייתה באליפות.

נוריס הוא בעל השכר הגבוה השני בקבוצה – 200 אלף דולאר. השלישי בדירוג השכר, אבל הראשון מבחינת הפופולאריות, הוא חואן אנטוניו סאן אפיפאניו (ראה כתבה נפרדת), ששכרו 180 אלף דולאר (בן 28, 1.98 מ').

עוד בחמישיה הראשונה, הרכז הלאומי ויורשו של ד"ר חואן קורבלאן בנבחרת, איגנאסיו סולוזאבל (1.85 מטר, בן 29) והמתאזרח הוותיק יליד הרפובליקה הדומיניקנית ושחקן הנבחרת הספרדית, קאנדידו סיבליו (2 מטר, בן 29).

בנוסף להם יושבים על הספסל כמה שחקנים מעולים שכל קבוצת־צמרת אירופית היתה נוטלת כשתי ידיים וללא היסוס. המתאזרח הנוסף, סטיב טרומבו (בן 27, 2.05 מטר) – שהערב אין זה ביקורו הראשון בישראל. לפני חמש שנים ערך גיחה של 48 שעות לארץ, נבחן בהפועל חולון, שהיתה מורכבת או בידי אריה מליניאק. המאמן ראה אותו בארה"ב, התרשם ממנו והזמינו במהלך העונה הגדולה של חולון, להצטרף אליה שנה מאוחר יותר.

אך טרומבו, לצערה של חולון ואולי לשימחתו, איכזב במבחן, עקב עייפותו מהטיסה ובמשחק אימון קלע רק 6 נקודות – ששלחו אותו הישר ל... ברצלונה. שם הוא מופיע כבר חמש שנים, לאחר שנשא לאשה ספרדיה שהעניקה לא את האזרחות. התגמול שלו: עזרה בזכייתה באליפות ותואר אישי מחייב: מלך הריבאונדים בספרד. לתשומת לב מנהלי חולון.

השחקן השחור יוג'ין מקדאוול (בן 24, 2.03 מטר), לשעבר בנאפולי, יושב עתה על הספסל ומשתכר 150 אלף דולאר. עוד על הספסל – הרכז השני של הניבחרת, הנאבק עם סולוזאבאל על המקום ראשון, חואקין קוסטה (בן 30, 1.81 מטר); יוסף פלסיוס (בן 24, 1.92 מטר) והענק הכשרוני שמדברים עליו שיהיה בעתיד שחקן הציר המרכזי של ספרד, פרן מרטינז (בן 19, 2.09 מטר).

בקיצור – עשרה שחקנים מעולים שמבטיחים לכולם ערב מהנה ודו־קרב של שתיים מאריות הכדורסל של אירופה. ■

אפי הגדול

כוכב העל של הכדורסל הספרדי ומועדון ברצלונה, עורך הערב ביד־אליהו נחיתת־ביניים בדרך לתהילה עתידית ■ חלומותיו: זכייה ראשונה, אולי השנה, בגביע אירופה לאלופות והזמנה לנבחרת ספרד לאולימפיארת ברצלונה '92 ■ לא נולד עם כפית־כסף בפה, אבל בנה עצמו בעבודה קשה וממושכת

יוסי רוזנברג

חואן אנטוניו סאן־אפיפאניו רו־איס, הלא הוא "אפי" הגדול – הסופר־סטאר של הכדורסל האירופי והספרדי – עורך הערב ביקור בהיכל הספורט בת"א. עד כה גרם נדודי שינה רבים למאמנים לא מעטים, ביניהם, מן הס־תם גם רלף קליין. מן הראוי איפוא, לערוך עמו היכרות מעמיקה.

זאת העונה העשירית שלו במדי ברצלונה והעשירית שבה הוא שומר על אותה רמת־שיא. ממש כוכב על. בכל מקרה ובכל מצב, רק חושב על העתיד. על פרישה, כך התוודה לפני זמן קצר באוזני נציגי התקשורת הספר־דית, הוא לא חושב בינתיים.

התהילה שנוצרה סביבו איננה אלא תוצר של עבודה קשה. אין מדובר בי־לד שגדל עם כפית־כסף בפה ושכל דבר בא לו בקלות. ההיפך: הוא לא היה מאותם כשרונות שניבאו להם עתיד מזהיר.

הדחיפה החוצה

ההתחלה היתה במועדון קטן, היום כמעט־אימפריה בספרד – סרגוסה. אז שיחקו בו אחיו הבוגרים והם שדחפו את אפי למגרש. לפני 11 שנה, לא העלו בדעתם קברניטי סרגוסה, שהילד הרזה והלא־מוכשר, יהיה כוכב שכזה. כשביקש רשות לעבור למועדון אחר – אף נתנו לו את הדחיפה אל שער היי־ציאה. היום, ספק אם צעד כזה היה מתרחש. הסיבה: ראשית – סרגוסה נת־קבלה לחבורת מועדוני הפאר בספרד, ושם שומרים על כל ילד שלא ייחטף, כפי שאירע לאפי. שנית – אפי עבר קשה וביסס מעמדו, עד שנכנס לקהי־לת המיוחסים של הכדורסל האירופי. בכל מקום מקבלים אותו עתה בזרועות פתוחות – כמו מיקי שלנו, גאליס ביו־ון, מנגין האיטלקי וכודרים אחרים שכבר פרשו.

בצעירותו, לא כשרון גדול דוגמת מיקי ודורון, התקשה למצוא מקומו בסגל של צעירי סרגוסה. הדרך החוצה היתה פתוחה בפניו. אך אפי התנך בתכונה שלא רבים יודעים לנצלה: כוח הרצון. תמיד האמין בעצמו ובכי־שוריו. איש לברו לא האמין בכך, אבל הוא הראה לכולם.

המהפך האישי שלו התרחש כשו־מן לסגל הנוער של ספרד לפני 11 שנה, והוא בן 18. אותה תקופה הח־ליף את מדי סרגוסה באלו של ברצלו־נה. זאת היתה הדחיפה הגדולה מעלה. כאשר שואלים אותו מה הביאו למעמ־דו הנוכחי, יענה: מוטיווציה גבוהה ושקדנות על עבודה קשה, באימונים. אין כיום שחקנים רבים שישקיעו כאי־מונים מה שאפי מקדיש. בכל אימון הוא זורק לסל מאות פעמים. שיעור הדיוק שלו – גבוה.

כיום הוא בבחינת מכונת הסלים של נבחרת ספרד וברצלונה – ללא קו־שי משיג 30 וגם 40 נקודות במשחק. תודות למהירותו (יש המשווים אותה לאיילה קלילה), לשמירתו הטובה ול־חוכמת המשחק שלו, רכש לעצמו מע־מד בכיר בין כדורסלני אירופה, שלוש זכיות באליפות הליגה, זכייה בגביע קוראץ' ושתי זכיות בגביע הספרדי.

עתה הוא חולם על גביע אירופה לאלופות – ומביני עניין בכדורסל ביבשת מעניקים העונה לברצלונה את מירב הסיכויים לממש את החלום. אם כך יקרה – אפי ימלא בזכיית בכורה זו תפקיד ראשון במעלה.

תוצאות כל מה שהוא מקדיש לכ־דורסל, מתבטאות בתהילה, בהערצה וכהרכה־מאד פוטות, הזורמות לחשבון הבנק הפרטי שלו.

חלום לאומי

אוהב מאוד את צורת החיים שא־ליה הוא הורגל. ב־1991 יסתיים חוזהו הנוכחי בברצלונה. לשני הצדדים ברור כבר עתה כי החוזה יוארך בעוד כמה שנים טובות. אפי, התברר לא מכבר בשיחה עם עתונאי בברצלונה שהחוזה יחודש בדיוק לאותו מספר שנים שחל־פו עד כה... אמנם קשה להאמין שכך יהיה, אך לאור עברו אפשר להאמין שעוד נס עשוי להתירחש.

מדי עונה מסתכמת הכנסתו מכ־דורסל ב־180 אלף דולר נטו, לכר מה־כנסה כפולה ואולי אף משולשת מפיר־סום. כאן הוא שליט יחיד, פועל יוצא מהצלחה כמשחקים.

ויש לו עוד חלום קטן: כספרדי גאה, הוא רוצה לקבל הזמנה מהמאמן הלאומי, דיאז מיגל, לסגל הלאומי למשחקים האולימפיים "ברצלונה 92". מבנה גופו ויכולתו יסללו לפניו את הדרך גם למשימה יוקרתית זו. הערב ל־40 דקות ביד אליהו, הוא עו־רך כאן חניית ביניים בדרך לתהילת העתיד.

אפי לוגם משמפנייה אחר זכיית ברצלונה בגביע קוראץ'. השנה הוא רוצה גביע אירופי נוסף

תעודת זהות

שם מלא: חואן אנטוניו סאן אפיפאניו רואיס
כינוי: "אפי"
תאריך לידה: 16.6.59
מזל: תאומים
גובה: 1.98 מטר
צבע שיער: חום
עיניים: חומות
מצב משפחתי: רווק

פרטיים ספורטיביים

משחק ראשון שחזה: בבוגרי מועדון סרגוסה כשאחיו פרננדו, הופיע בקבוצה הראשונה.
משחק ראשון כשחקן: בקט־סל. "הפסדנו 0–27".
ניצחון ראשון: רק בעונה השניה שלו כשחקן. "מאחר שלא ניצחנו בכל העונה הראשונה".
מי גילה אותך: "האחים הבוגרים שלי. שניהם שחקני עבר".
הסיפוק הגדול: הזכייה במדלית הכסף באולימפיאדת לוס אנג'לס.
האתגר הגדול: לזכות בגביע אירופה לאלופות במדי ברצלונה.

עדיפויות אישיות

שעה אהובה: 12 בצהריים.
יום בשבוע: כל יום, לבד יום א'
החודש המועדף: יוני.
מספר המזל: 15.
בעל חיים אהוב: כלב.
מקום נופש מועדף: כל מקום שקט.
עיר ספרדית: סרגוסה וברצלונה.
עיר זרה: ריו דה ז'ניירו ולוס אנג'לס.

פרופיל ותכונות

תכונת אופי חיובית: התמדה.
תכונת שלילית: ביישן.
שגעון אישי: "לא אוהב להפסיד".
אמונות תפלות: "אין לי".
בזמן פנוי: "אוהב להיות בבית".
סגנון לבוש: ספורטיבי

מזון

מתאבנים (לפני המנה הראשונה): צ'יפס וזיתים.
מנה ראשונה: כל מנה מאלסאדידס דה פפ (מאכל קאטלוני)
בשר: סולומילו.
דג: רודבליו.
מנה אחרונה: שוקולד.
פירות: מלון ואבטיח.
יין: טינטו.

תרבות

סופר אהוב: גבריאל גארסיה מרקס.
משורר: אנטוניו מצ'אדו.
מוסיקאי מועדף: ויואלדי.
מדען נערץ: אלברט איינשטיין.
עיתונים מועדפים: "אל פאיס" ו"אל־פריודיקו".
מגזין: "טיים" וכל מגזיני הכדורסל.
עתונאי: אף אחד במיוחד.
בילוי פנאי: האזנה לזמר חואקין סבינה.
להקה: "סופר טרמפ".
שחקנית: קתלין טרנר.
שחקן: ג'ק ניקולסון.
שיר: מזרח לעדן.
ספר: 100 שנות בדידות.
שחקן כדורסל אירופי נערץ: סבוניס.
ב־NBA: לארי בירד.

מי יפתח

השמשונים אינם ממלאים את עמודי העיתונים:קבוצה צנועה,עם קהל מאד מצומצם,לא נמצאת מול הזרקורים,למרות ההצלחה היחסית בליגה ■ יפתח הלוי, שנחת בה ממכבי ת"א הגדולה,מצא דווקא בה את ביתו החם ■ "טוב לי כאן", הוא מכריז ■ חוסר המזל האישי שלו בגלל הפציעות ■ מה יש בשמשון שאין בקבוצות אחרות ■ למה הוא שואף

בועז ביסמוט

יפתח הלוי מרגיש טוב, טאצ'וּ: "כתור אחד שידע גם טוב וגם רע בקריירה שלו, אני יודע להעריך את מה שיש לי היום", הוא אומר. בגיל 24 וחצי, אחרי שלושה פיצוצים – אחד ברגל, אחד ביד ואחד במכבי ת"א – נהנה יפתח הלוי מכל רגע בשמשון ת"א: "יופי של אגודה, דבר שאי אפשר לתאר". רק דבר אחד חסר לו ולחבריו בקבוצה: יותר פירסום בכלי התקשורת ואוהדים. גם אליפות לא תזיק.

כשיענקל'ה גרונדמן החל לאמן את יפתח הלוי בשמשון, הכדורגלן הצנום הזה מכוייש הפנים, עם החיוך הנצחי, חש כאילו נסגר מעגל. בגיל 17 – אז בנוער של מכבי ת"א – היה מי שהחליט, שהגיע הזמן לעלותו לבוגרים. מי? – גרונדמן. בגיל 9, נרשם לאחת מקבוצות הילדים של מכבי ת"א. התאמן בהתמדה עד שהגיע, מבחינתו, לטופ – לבוגרים.

זכרונות מכפ"ס

כאן, דווקא כשהגיע לרגע המיוחל, גילה שלא מספיק להיות שחקן כשרוני וטוב – צריך גם מזל: לא להיפצע בצורה רצינית. אבל לו, לא היה מזל. "יצאנו למשחק חוץ בכפ"ס. נכנסתי לתיקול רציני עם יצחק שום. אתה יודע איך בנוי שוסה! מהכניסה הזו יצא לי סיפור מסובך בקרסול. איבדתי את המקום בהרכב". היתה זו ההכרות הראשונה שלו עם הצד הכואב של הכדורגל. מאוחר יותר היא תתברר מן הסתם כליטוף קל, לעומת מה שאירע בהמשך.

לא בקלות מצא יפתח הלוי את הדרך חזרה להרכב מכבי ת"א. כשבאה ההזדמנות – ניצל אותה עד תום. "דוביד" שוויצר היה אז המאמן. "עשיתי הסבה מקשר למגן ימני ותפסתי מקום של קבע בהרכב, לאחר שבתחילת העונה לא הייתי אפילו בסגל. לא היה לי מקום בין ה־16. אני זוכר את עצמי כשחקן בן 18, במשחקים חשובים כמו הדרבי התל־אביבי, גמר גביע המדינה (הפסד להפועל ת"א 3–2). זאת היתה אחת התקופות היפות בחיי. אותה עונה מיסדה למעשה את מעמדי כשחקן של קבע בליגה הלאומית".

אולם פציעה קשה ברגל, קטעה את רצף ההצלחה. מאוחר יותר, תוביל אותה פציעה לוויכוח סוער באגודתו, שבה היה אף מעורב מאמנו דאז איציק שניאור. "עברתי ניתוח, אחרי שקרעתי את המיניסקוס. עונה שלמה לא יכולתי לשחק. רק ברבע הגמר, לקראת סיום אותה עונה, חזרתי. הפסדנו אז להפועל לוד, והודחנו ממשחקי הגביע".

שוב לא היה לו מקום בהרכב. "עקב הפציעה הזאת לא שיחקתי תקופה ממושכת. לא הייתי מעוניין להמשיך ולשבת על הספסל". במכבי לא נתנו לו ללכת בקלות. שניאור, אומר יפתח הלוי, סבר שהוא צריך להישאר. לחץ – ובמכבי דרשו 15 אלף דולר עבור 17 משחקים, שנותרו עד סיום העונה. הסכום נראה לו גבוה מדי ו"לי היה ברור שעושים לי זאת, כדי שאשאר בקבוצה". בקיצור, סיפור לא יפה, שנסתיים בסופו של דבר בשמשון. היום הוא מביט אחורה על אותה פרשה ללא שמץ של מרירות. "עכשיו, כשאני בוחן את הדברים שהיו אז, אני רואה זאת אחרת. עם הזמן הדברים תופסים פרופורציות שו־נות. עם המאמן שניאור עשיתי סולחה מכבר – והכל נגמר מבחינ־תי".

"חבל לי לוותר על הטוב והזה... חסר לי לרקורד גם שער בלאומית..."

"האבא שלנו"

דווקא שמח להגיע לשמשון: "תמיד היתה לי סימפטיה לקבוצה הזאת. נולדתי וגדלתי בכרם. תמיד אהבתי את שמשון – כך שעבורי הנחיתה שם היתה כהחלט טובה". "בקבוצה כשמשון, נחיתה יכולה להיות רק רכה. מה שקורה באגודה הזו, פשוט קשה לתאר. זה מתחיל בראש ובראשונה עם היו"ר, עמי פזטל. למעשה הוא האבא של כולנו. מי שנתקל בבעייה – לא משנה אם במגרש או מחוצה לו – עמי תמיד מוכן לעזור. לכל שחקן זה ברור, שאם יש לו בעייה, תמיד יש למי לפנות. בנוסף לכך מנהל הקבוצה, ליאור לויט, גם הוא מסוג המנהלים, שהייתי מאחל לכל קבוצה".

– אידיליה אמיתית? אין בכלל בעיות?

– "אני יודע שקשה להאמין בכך, ביחוד במציאות הנוכחית בכדורגל הישראלי, אבל בשמשון אין בכלל בעייה של כסף. מה שדורשים ממך בקבוצה, זה שתבוא לתת את הנשמה במשחק – ולהביא נקודות. לכל יתר הדברים יש מי שדואג. הראש נתון אך ורק במשחק".

– עם לוקסוס שכזה, הגיע הזמן שתיקחו אליפות, לא־כן?

– "אנחנו רוצים. אפילו יותר מרוצים, האמן לי. יש לנו בעייה: מיעוט אוהדים וחוסר הרגשה של משחקי ביתיים. שמשון אינה מכירה במושגים משחק בית ומשחק חוץ. זה לא נעים, שאין לך את האוהדים ששרים, מעודדים ומהללים אותך. עידוד זה דבר שמאוד עוזר לשחקן כדורגל. שיחקתי במכבי ת"א ואני זוכר את ההרגשה כשעלינו למגרש במשחקים חשובים ואלפי צופים הריעו לנו על כל פעולה חיובית. בשמשון זה לא קיים. יחד עם זאת, קומץ האוהדים שיש לנו, מלווה אותנו בכל העונה".

תדמית חיובית

– יש לך הסבר לתופעת מיעוט האוהדים בקבוצה, שזוכה להערכה רבה בקרב אוהדי הכדורגל בארץ?

– "קשה לי להסביר זאת. משמחת אותי העובדה שיש לנו תדמית חיובית בציבור. אבל קצת יותר פרסום באמצעי התקשורת, לא היה מזיק לנו. יתכן שיתר פרסום גם יביא לנו יותר קהל. הבעייה היא, שכותבים בעיתונים בעיקר על דברים לא טובים – ודברים לא טובים לא קורים בשמשון, כך שאנו לא מוצאים עצמנו בעיתון".

– אבל כשיש הצלחה יש כותרות...

– "נכון. אם הצלחה פירושה העונה הופעה בפליי אוף – אז אנו שואפים להגיע לשם".

– ומה צפוי בפליי אוף?

– "התקווה עצמה היא לזכות באליפות, אבל למה לצאת בהצהרות. כדי לזכות בתואר, אנו צריכים לאמונה, כן פשוט אמונה שאנו מסוגלים להגיע למשהו. השאיפה הזאת קיימת – אבל כמו שאמרתי, קבוצה שרצה לאליפות חייבת את הקהל הגדול שילווה אותה".

כשיפתח הלוי הגיע לשמשון, נתקל לא רק בהנהלה כלבבו. גם בשילוב יוצא דופן של שחקנים וותיקים לצד צעירים. "בשמשון אין הבדל אם אתה שחקן צעיר או ותיק. אוון דורי, למשל, שהוא מהדור הצעיר וגדעון דמתי הוותיק – מקבלים אותו יחס".

התור במקלחת

כשיפתח הלוי מדבר על היחס בין צעירים לותיקים, יש לו קנה מידה להשוואה. דוגמא קטנה: אם במכבי, רצה אחד הותיקים להשתמש במקלחת – היה ברור שהצעיר ממנו ימתין עד שהמבוגר יסיים. בשמשון זה לא קיים.

נחוור אחורה. כשהגיע יפתח הלוי לשמשון, היה בתקופה לא טובה מבחינת הקריירה שלו. היו כאלו שאף טענו שהוא גמור. רצה להוכיח את ההיפך – והנה שוב פציעה קשה הרחיקה אותו מהמגרש, שבוע לפני פתיחת הליגה, לפני שלוש עונות במסגרת גביע ליליאן, נפצע קשה ביד. לופה קרוש, אז מאמן שמשון, לא יכול היה להשתמש בשירותיו.

בגלל סידרת הפציעות, רשם מאזן צנוע למי שמצוי בליגה הלאומית שבע שנים (מגיל 17). מעשית יש לו רקורד של שתי עונות ומחצה בלבד. "הפציעות גרמו לכך שיש לי פחות רקות משחק מהדרוש". היום, כשהוא מקבל שטף של מחמאות על משחקו, על שליטתו המצויינת בשתי רגליו – הוא רוצה להאמין שאולי יום יבוא ויימצא לו מקום בנבחרת ישראל, והמתגבשת כל הזמן. הכדורגל הישראלי לא מתקדם, הוא אומר, והוא דווקא כן.

מדי בוקר ב־7 הוא כבר "אופ על הרגליים" – עובד בעיריית ת"א יחד עם חברו לקבוצה, אבינועם עוכדיה, לא מתלונן: "לא מסוגל לקום מאוחר, לשבת בבית קפה עד לאימון. אני אוהב חיים מסודרים". זה גם מסתדר עם העובדה שהוא כבר נשוי עם ילד בן שנתיים. אוהב לשמוע מוסיקה שחורה ואוהד את ליברפול. מכדורגל בלבד יכול היה להתפרנס יפה, "אבל מעדיף לנהל חיים כמו כל אחד אחר".

לפני שנפרדנו, היה לו עוד מה לומר על אגודתו בעבר, מכבי ת"א: "למכבי יש השנה צוות שחקנים צעיר וטוב, שבכבר שנים רבות עובד יחד. שובו של מוטי איוניר (זה השחקן שאני הכי מעריץ, כדבריו) יוסיף לה המון. מי שהספידו את מכבי אחרי הדרבי, עשה טעות גדולה. לכל קבוצה מותר ליפול במהלך העונה בכמה משחקים".

עד עתה, ברקורד האישי שלו, רק זכייה אחת בגביע הטוטו ושני הפסדים בגמר גביע המדינה – אחד במדי מכבי והאחר במדי שמשון. רוצה עוד תארים. בשמשון – כן בשמשון.

– לא רוצה לחזור יום אחד למכבי ת"א?

– "היה מתאים לי לשחק עם כל החברים הטובים שיש לי שם, אבל כרגע טוב לי בשמשון וחבל לי לוותר על הטוב הזה".

וחוץ מזה עוד דבר קטן ואחרון חסר לו: שער, שער בלאומית הוא עוד לא הבקיע, וזה לא מוצא חן בעיניו... ■

גרונדמן: לא זוכה להערכה מספקת

מאמן שמשון, יעקב גרונדמן, העלה את יפתח הלוי מהנוער לבוגרים במכבי ת"א, כשיפתח היה בן 17. היום מאמן אותו גרונדמן בשמשון.

"יפתח הלוי הוא אחד המגינים הטובים כיום בארץ. בשמשון הוא מגן שמאלי. את הקריירה שלו החל כקשר. מאוחר יותר היה מגן ימני. יכול להסתדר במיגוון רחב של תפקידים. יש לו שליטה מצויינת בכדור – מה שעוזר לו מאוד במשחק. הוא מגן מודרני שמסייע הרבה לקבוצה.

"משום ששמשון אינה זוכה לסיקור רחב בכלי התקשורת, יפתח לא זוכה להערכה שהוא ראוי לה. גם מבנה גופו יכול להטעות. הוא לא חושש מתיקולים רציניים".

מנהל שמשון: נהנה לעבוד איתו

מנהל שמשון, ליאור לויט, היה מאמנו של יפתח הלוי בקבוצת הילדים של מכבי ת"א. "היתה לנו אז קבוצה נהדרת. שיחקו שם מוטי איוניר, האחים שמעונוב, חיים גולדברג, מיקי כהן. היה נדיר שספגנו שער אחד, אפילו במהלך עונה שלמה".

ליאור היה זה שלחץ שיפתח הלוי יקבל בסיום העונה את הגביע של מכבי לשחקן המצטיין. "הופעל לחץ אדיר ששחקן אחר יקבל את הגביע הזה (איוניר – ב.ב.), אבל עמדתי על כך שיפתח יקבל אותו".

"הוא עשה בשנתיים האחרונות צעד משמעותי קדימה. הוא מסוג השחקנים שכמנהל קבוצה אני נהנה לעבוד איתו".

יפתח הלוי (משמאל) וינאל הלל. בשנת הוכיח הלוי כדור ישר לראשו של גידי דמתי. הנגיחה ננעצה בחיבורים

על הגל האירופי

איך הוקם, כמעט־במחתרת, ארגון גולשי הגלים הישראלי, איך השיג מקורות מימון ואיך הצטרף לפדראציה האירופית ■ סיפור שכולו "עשה זאת בעצמך"

עמי כברי

אם אני במקום שמעון דוייב או אביעד (סוסו) ששון, הייתי הולך ורושם את הפאטנט הזה על שמי: ארגון ספורט נקי מעסקנה, חופשי מהזרמות כספים וחיבוקי דב של המועצה הזאת/ הרשות ההיא. הברקה שאין רבים בארץ שהצליחו להעמידה על שתי רגליים מציאותיות. זהו ארגון גולשי הגלים הישראלי של שמעון ואביעד, שכל כולו "עשה זאת במו ידיך".

בחודש שעבר חזרו השניים עם נבחרת ישראל מאליפות אירופה לחוכבים. המטען העודף שנרשם לחבורה בנמל־התעופה היה תעודת־כבוד למי שיצאו לראשונה בתולדות ארגונם לאליפות אירופה בגלישת גלים: ארבעה גביעים, שהבולט בהם – גביע המקום השלישי הקבוצתי, אחרי צרפת (ראשונה) ואנגליה. גביע מיוחד הוענק להם בעד התנהגות מופתית. שמעון ואביעד גם נבחרו כסגנים לנשיא הפדרציה האירופית.

האכזבה מהפועל

ארגון הגלישה הישראלי נולד בצניעות מחתרתית־כמעט, לפני כשנתיים: "חצי שנה עשיתי נסיונות להקים ארגון יציב, שיוכל לקיים תחרויות ואליפויות ישראל. נסיון אחד בעבר, לא הצליח, מסיבות כספיות. היו די־הרבה גולשים – אבל לא היה מי שיארגן להם תחרויות".

דוייב פנה ליחידת הספורט העממי במרכז הפועל. "עד מהרה התברר לי, שאין שם עם מי לדבר. לא על גלישה, על כל פנים... גיליתי שאין לאנשים שם מושג בנושא. נזקקתי למישהו שהגלישה קרובה לליבו. בכל העולם, לא רק אצלנו, זה ספורט של צעירים, לא של עסקנים. הגולשים האמיתיים הם שמקדמים את הענף בעולם, לא בעלי העניבות".

אחרי ביקור לא מוצלח, לדבריו, במרכז הפועל, החליט שהארגון שיקים יהיה ללא פונקציונרים. לאחר ביקור בארה"ב, ושיחות עם עו"ד שוטרסטין, אביה של גולשת גלים מעולה המשמש כיועץ המשפטי של ארגון הגולשים האמריקני, הבין, כך הוא אומר, שהספורט הזה יכול בהחלט להיות דבר רציני.

כששב מאותו ביקור החל לפעול. "היינו צריכים להירשם כעמותה ולשם כך נדרשנו לעו"ד. כסף למטרה זו לא היה. חיפשנו מתנדבים. עו"ד נעמי כנצופולסקי הסכימה לסייע בחינם ואחר־כך עו"ד אפי רוזן. אחרי שנרשמנו כעמותה, היינו צריכים להוכיח מיד שאנו אכן קיימים ואז אירגנו את האליפות ראשונה – בחנוכה, דצמבר 85".

ההזמנות לתחרות זו הועברו אז מפה לאוזן. רוייב ואביעד ששון, שהצטרף מאוחר יותר, ביססו את הערכותיהם על גרעין תל־אביבי. עד מהרה התברר כי יש יותר גולשים, גם במקומות אחרים. עכשיו היה צריך לדאוג לתקציב.

המודל האמריקאי

"החלטתי, על פי המודל שראיתי אצל הגולשת אליסה שורטסטין, שלארגון הגולשים הישראלי לא יהיו מזכירים, נשיאים – בטיח. החלטתי להסתדר בלי הרשויות וזה אמר שהייתי חייב לארגן לעצמי מקור מימון רציני. ידעתי שאסור לי לבנות על הטוטו ועל רשות הספורט או כל העסקנים שממננים את הספורט בארץ". הצעד הראשון היה לחפש את המימון בחברות מאמצות. "אליסה, כך שמעון דוייב, אינה מוציאה סנט אחד על צרכיה המקצועיים. החברה המאמצת אותה, זו שהסטיקר שלה צמוד לגלשן של אליסה, מממנת אותה בכל – מהשעווה לגלשן ועד טיסות לתחרויות בחו"ל".

ארגון הגולשים ידע שהאימוץ הוא קסם רב תוצאות. שמעון החליט ללכת על הראש הצעיר, ידע שהילדים שיגיעו לאליפות ימשכו תשומת לב יוצאת מהכלל, באליפות, בדרך אליה וכחזרה ממנה. טופר ובורגר ראנץ' קפצו על המציאה. אחרי אליפות אחת הן ירדו מהעניין.

שמעון היה קרוב ליאוש, כשאחד החברים הכיר לו ולאביעד (נכנס לתמונה בתחילת 86') את נילי ארביב מ"אופנת גזוז". אביעד: "היה לה אז משרד קטן וצנוע. היא אמרה לנו: 'תבואו מתי שנוח לכם, יש לי זמן לפטפט איתכם'. היא היתה כמעט מובטלת. כשבאנו אליה אמרה שהרעיון נראה לה. נדלקנו האחד על הראש של השני. היא הדגישה: 'שלא תחשבו שאני טופר. אתם תקרעו את התחת בשבילי ובשבילכם, כי שמתי עליכם הרבה מאד קלפים שלי'. היום אין לה זמן לענות לנו בטלפון. התפתחנו יחד".

"גזוז" העניקה לארגון חולצות טריקו, חליפות גלישה, מעילים וכו'. המשימה הבאה היתה: ציוד לאליפות. "נכנסנו לאינסוף ישיבות בעיריות תל־אביב, בת־ים, אשדוד. במקביל טיפלנו בעניינים שוטפים של הארגון: פתחנו כרטיסיות לחברים, מו"מ עם ספונסרים, רחפנו פירסומים לתקשורת. וכל זאת, כשאנחנו עדיין סטודנטים, אביעד לומד לב.א. כללי בתל־אביב ואני שיווק במיכללה למינהל בלוינסקי".

המסע לאנגליה

באוגוסט 86' הם היו על הגל: הטלויזיה עשתה כתבה על אליפות ישראל, העיתונים החלו יותר לגלות עניין בספורט הדינאמי שעשה הרבה רוח וגלים.

לאחר שלארגון הגולשים היו כבר תוכניות לתחרויות, לוח זמנים ומאות חברים רשומים, החליט שמעון דוייב כי הגיע הזמן להקים נבחרת ישראלית. הוא ואביעד לא רצו נבחרת שתעשה "גלשובאטיקה" בחופי הפרובינציה. היתה להם כוונה רצינית, שהצחיקה רבים, לתחר באליפות אירופה.

ב־6 בספטמבר 86', ביוקי, מערב אנגליה, נערכה ישיבת הפדרציה האירופית בגלישה. "קנינו כרטיסים על חשבוננו, כמו פראיירים, ויצאנו לאנגליה". המטרה היתה לשכנע את הארגון האירופי לשלוח הזמנה רשמית לנבחרת ישראל, לאליפות המתוכננת בצרפת.

"לא ידענו, שיש ניוקי בוולס ויש ניוקי בדרום־מערב אנגליה. חיפשנו במפה ויצאנו לניוקי, בוולס. לרוע המזל, הישיבה היתה בניוקי האחרת". אביעד, דהר במהירות 120 קמ"ש, כל הלילה, לוולס – שם נתגלתה הטעות: "היינו הרוגים מעייפות. עצרנו באחד הרחובות, הורדנו כיסאות אחורה ונרדמנו במכונית. ב־5 בבוקר העירה קרן אור מפנס משטרתי את אביעד ושמעון. 'שכנים מתלוננים שרכב חונה מפריע להם פה', הודיע ה'בובי' הבריטי". אביעד ושמעון לא פיספסו את ההזדמנות וביקשו את סיוע המשטרה לאתר את מקומה של ניוקי הנכונה, בדרום־מערב אנגליה. עם ניידת משטרה לפניהם ושוטר נוסף מאחוריהם, יצאו השניים לישיבה. "הגענו באיחור של 2 דקות. הישיבה כבר היתה בעיצומה. איש לא ידע מי הם שני הילדים המצחיקים שנכנסו לכנס המכובד. כשהצגנו עצמנו, אח"כ והעלנו את הבקשה, לא ידעו הנוכחים 'איך לאכול את זה'. היססו אבל הסכימו לאמץ אותנו לאירופה.

"ה'כבדהו וחשדהו' של אותה ישיבה, הפך לפני חודש, באליפות בצרפת, ל'כבדהו והעריצהו'" – כל הזכויות על המשפט הזה שמורות לדוייב. ■

כך נכנסים ל"צינור" בגלישת גלים על הברכיים

מהי גלישת ברכיים?

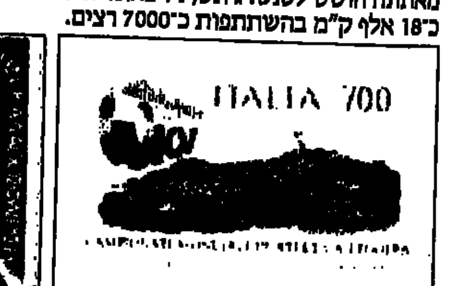
עודד פרידלנד, ת"א בן 20, נתפס לזה במקרה: "עד לפני ארבע שנים לא גלשתי, לא ידעתי מה זה. חבר המליץ לי על סרט גלישה עם מוסיקת רקע של 'פינק פלויד'. רצתי לסרט, כי אני מת על הלהקה [illegible]

[illegible]

איזה ליווי צמוד! כוכב הכדורגל דייאגו מאראדונה עם אשתו ובתו, מלווה ב־11 שומרי ראש בעבאיות, בעת שנחת בנמל התעופה של ג'דה, סעודיה, שם הופיע במשחק ראווה תמורת רבע מיליון דולאר. התפוקה שלו ב־5–2 (נגד ברונדבי הדנית): 2 שערים ו־2 בישולים. (א.פ.)

מירוץ הלפיד הארוך בהסטוריה. על חורבות אולימפיה העתיקה ביוון, הוצת בשבוע שעבר בקרני־שמש, הלפיד האולימפי, שיצא בדרכו לקאלגרי, קנדה, מארחת אולימפיאדת החורף (בפברואר). השחקנית קאטריאנה דידסקאלו, קיבלה את הלפיד ומסרה אותו לרץ סטאליוס ביסבאס, 19, שפתח במירוץ הלפיד הארוך בהסטוריה. מאתונה הוטס לסנט. ג'ונס, ניו פאונדלד ומשם יעשה מסלול של כ־18 אלף ק"מ בהשתתפות כ־7000 רצים.

עוד גביע לאוסף. איוון לנדל וגביע טורניר הטניס בוומבלי (בו השתתף עמוס מנסדורף והפסיד ברבע הגמר ללאקונט הצרפתי). הוא זכה על נצחונו ב־75 אלף דולאר. בנצחונו זה שמר לנדל על שיא של רצף נצחונות ללא הפסד בטורניר הזה. (א.פ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 40

בולים, בולים. איטליה שאירחה את אליפות העולם באתלטיקה בקייץ האחרון הנפיקה לרגל המאורע בול נאה בערך של 700 לירטות ובו סמל התחרויות והאיצטדיון האולימפי. גם יוון הנפיקה בול מיוחד לרגל זכייתה באליפות אירופה בכדורסל, לראשונה בתולדותיה. בבול נראה הגביע שבו זכתה נבחרת יוון (ערכו 40 דראכמות) והוא הראשון בסידרת בולי ספורט שבדעת היוונים להנפיק עד אולימפיאדת 1996 שהם מעוניינים לארח באתונה, לציון 100 שנה לאולימפיאדה המודרנית. (אליעזר בן).

גיבור אמיתי. בוב ווילנד, שאיבד את שתי רגליו במלכודת מיקוש בעת מלחמת וייטנאם, מניף ידיו בשמחה לאחר שהשלים בניו יורק את מירוץ המרתון על עגלת הנכים שלו, ב־3 ימים, 9 שעות ו־37 דקות. (א.פ.)

נוק־אאוט. אלכס בלאנשארד מהולנד, שרוע על הקרשים ללא ניע, לאחר נוק אאוט מתום קולינס בסיבוב השני בקרב האיגרוף ביניהם על הכתר האירופי במשקל קל־כבד. מסבן (א.פ.)

השבוע בטוטו

במשחקי הליגות הלאומית והארצית

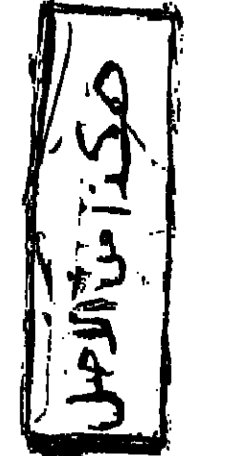
מינימום הפרס הראשון:

600 אלף ש"ח

מה יהיה? יהיה טוטו

מינימום לכל הפרסים: 1,500,000 ש"ח

תחזיטוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור 13

2	x	1	
	X	X	1
X	X	X	2
X	X	X	3
X		X	4
		X	5
X	X	X	6
	X		7
X	X	X	8
		X	9
		X	10
	X		11
X	X	X	12
	X	X	13
	X	X	14

שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 432

1. מכבי חיפה – הפועל לוד. "על הנייר", המשחק הזה נראה קל לניחוש. לוד טרם ניצחה העונה ומכבי חיפה בסימן התאוששות. לוד לא תשיג את נצחונה הראשון העונה בחוץ ולכן x נוסף ל־1.

2. הפועל חולון – בית"ר ירושלים. מאז המחזור הראשון מחפשת חולון את הנצחון השני. גם במשחקים בהם גילתה עדיפות, לא הצליחה להבקיע. האלופה גם היא אינה מצוייה בכושר של אשתקד ועיקר הבעיות שלה הן בהגנה. משולש.

3. מכבי פ"ת – שמשון ת"א. המארחים הולכים ומתדרדרים משבת לשבת והופכים ל"ספקי הנקודות" של הליגה. שמשון, יחד עם מכבי ת"א, נלחמת על ... אליפות התיקו. בשנה שעברה נסתיימו שני המפגשים בתיקו והשנה שום תוצאה לא תפתיע.

4. בית"ר ת"א – הפועל ב"ש. משחק שכדאי ללכת לראותו. שתי הקבוצות משחקות כדורגל התקפי והן גם שכנות בטבלת הליגה. חשיבות רבה תהיה להרכב בית"ר. אם יהיה מלא – היא תנצח. אם לא – תנצח ב"ש. 1, 2.

5. מכבי ת"א – הפועל פ"ת. מכבי ת"א כבר 6 מחזורים ללא נצחון והפועל פ"ת 9 משחקים, ללא הפסד. למרות נתון הפתיחה, מכבי ת"א קבוצה טובה יותר ותנצח. בשנה שעברה נסתיימו שני המפגשים בתיקו אפס. "סוליסט" ראשון בטופס! 1.

6. הפועל ת"א – בני יהודה. מפגש בין שתי קבוצות שמיקומן בטבלה אינו משקף את יכולתן: ת"א ממוקמת גבוה מיכולתה, בני־יהודה נמוך מיכולתה האמיתית. לדוד שוויצר יש חשבון מיוחד עם התל־אביבים, אחרי השנה שעברה. משולש "אמיתי"...

7. בפ"ס – נתניה. בשנה שעברה ניצחה כל קבוצה במגרשה הביתי 2–0. בשבת שעברה ניצחו שתיהן בתוצאה זהה: 1–0. לשתיהן בעיות בהרכב, בגלל פציעות והרחקות. מה דעתכם על תיקו?

8. בית"ר נתניה – הפועל עכו. על־פי המצב הנוכחי, יכול להיות מפגש בין שתי הקבוצות בשנה הבאה בליגה א'.... עכו עדיין ללא נצחון ובית"ר נתניה, מזכירה את עצמה כשנה שעברה. מי שיודע מה שיהיה – שיקום. משולש.

9. חדרה – יפו. למרות שיפו חלפה על־פני חדרה בטבלה, הרי מי שרוצה לדעת את ההבדל בין הקבוצות יתבונן במספר השערים שהבקיעו: חדרה 17, יפו 6. לחדרה פוטנציאל להיאבק על צמרת הליגה. נצחון לחדרה.

10. טבריה – שעריים. בשנה שעברה נסתיימו שני המפגשים בין הקבוצות, בתיקו. השנה המפגש הראשון יהיה בטבריה ולמרות ששעריים יוצאת מן המשבר בו היתה שרויה תקופה ארוכה, נראה לנו שטבריה תחזור למסלול הנצחונות. 1.

11. הכח ר"ג – הפועל ר"ג. הדרבי של ר"ג השנה מפגיש שתי קבוצות שקבעו "שיאים" חדשים: להכח – שישה הפסדים רצופים (!). להפועל – 11 משחקים (מתחילת העונה) – ללא תוצאת תיקו. כנראה ששני הדברים יקרו בשבת: הכח לא תפסיד ור"ג תצא בתיקו.

12. יבנה – יהוד. מכבי יבנה היא תופעה משונה: מפסידה בבית ומנצחת בחוץ. יהוד היא תופעה מעודדת: כדורגל טוב והרבה שערים. בשבת הם יצטרכו גם להלחם אם ברצונם לשמור על המשך ההצלחה. פחות ממשולש לא מספיק.

13. הפועל ירושלים – הפועל בת־ים. אם הירושלמים היו בהרכב מלא, לא היה ספק בתוצאה. בשבת שעברה נוספה למכת הפציעות גם הרחקה. אנחנו מציעים להוסיף גם x ל־1, בגלל הסיבה שציינו.

14. עמידר – הפועל חיפה. למרות שחיפה תבוא לר"ג עם מוראל גבוה, אחרי 3 נצחונות רצופים, הרי עמידר מבחינת יכולתה, שייכת לחלק העליון של הטבלה. במגרש המשופע והקטן של עמידר, קשה לנצח. 1, x יספיק.

שיטה מצומצמת

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X
2	2	X	1	2	X	1	2	X	1
3	X	1	2	1	2	X	2	X	1
4	12	12	12	12	12	12	12	12	12
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2
7	X	X	X	X	X	X	X	X	X
8	1	2	X	X	1	2	2	X	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12	2	2	2	X	X	X	1	1	1
13	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X
14	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X	1X

שיטות מלאות

	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	X	X	1X	1
2	X	1X	2	X
3	X	2	X2	X2
4	X	2	1X	1X
5	1X	12	1X	1
6	1	X2	X	1X
7	X	X	12	1X2
8	12	X	X	12
9	1X	1X	1X	1
10	1	12	1	1
11	1X	1	X	1X2
12	X	1X	12	1X2
13	X	2	1	1
14	1	2	12	X
שלשות	–	–	–	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

ליגה לאומית
(לאחר המחזור הי"א)

1.	מכבי נתניה	10–22	26
2.	הפועל ת"א	9–12	21
3.	הפועל פ"ת	10–14	19
4.	הפועל כפ"ס	8–11	18
5.	מכבי ת"א	13–19	16
6.	הפועל ב"ש	8–10	16
7.	בית"ר ת"א	18–19	15
8.	בית"ר ירושלים	18–19	15
9.	שמשון ת"א	8–8	12
10.	בני־יהודה	8–8	12
11.	צפרירים	9–5	9
12.	מכבי חיפה	17–9	8
13.	מכבי פ"ת	17–9	8
14.	הפועל לוד	29–9	4

ליגה ארצית
(לאחר המחזור הי"א)

1.	הפועל ירושלים	12–23	25
2.	הפועל חיפה	11–13	21
3.	הפועל טבריה	18–22	20
4.	הפועל יהוד	14–20	18
5.	מכבי יבנה	13–14	18
6.	הפועל ר"ג	12–13	18
7.	מכבי יפו	5–6	15
8.	הפועל חדרה	17–17	15
9.	מכבי עמידר	15–14	13
10.	הכח ר"ג	12–11	13
11.	הפועל בת־ים	12–9	12
12.	שעריים	13–11	10
13.	בית"ר נתניה	19–8	7
14.	הפועל עכו	14–6	5

לבעלי תחנות טוטו ולוטו
הגדל את המחזור בעזרת תוכנת "טוטומט"
התוכנה למקצוענים באמת
התוכנה הנפוצה, הותיקה והמתוחכמת ביותר למילוי טפסי טוטו ולוטו בעזרת מחשב.
★ צימצומים ★ תנאים ★ שילובים
★ שיטות מלאות, ועוד ★
"אשכולות" – ניתוח ופיתוח מערכות
03-380683 ,08-261523

אלכס דורון

היקרים והזולים הטובים והגרועים

האלופה, ל.א. לייקרס, משלמת השנה לשחקניה 8.63 מיליון דולאר, כמעט פי שניים מסאן אנטוניו ■ יואינג מהניקס משתכר 3 מיליון דולאר לעונה ■ נשיא סלטיקס, רד אוארבך, המצליחן מס. 1 ■ 40 גולייתים ו־5 ננסים ■ ה"פספסן" הגדול ביותר ■ החמישיה החלומית

העונה ה־42 של הנ.ב.א. כבר על גלגלים – וזו, אגב העונה האחרונה עם 23 קבוצות (בבאה יהיו כבר 25 ובעוד שתי עונות 27 !) – וכל יום מביא עמו סיפורים חדשים על כוכביו של הכדורסל האחר. בצד העובדות הבסיסיות, המאפיינות כל עונת משחקים – מאמנים חדשים, פנים חדשות במגרש וכו' – יש גם לא מעט פכים קטנים, שמשלימים את התמונה הכללית ועושים אותה ססגונית ומיוחדת כל כך.

☒ לוס אנג'לס לייקרס, אלופת הליגה, היא שוב הקבוצה היקרה ביותר בעולם. סעיף השכר בתקציבה השנתי לעונה הקרובה, מסתכם ב־8.63 מיליון דולאר, שהיא נדרשת לשלם לכל כוכביה. אחריה מדורגת, לא תאמינו, אחת הקבוצות המאכזבות ביותר בשנים האחרונות, הניו־יורק ניקס. היא תשלם השנה משכורות בשיעור של 7.51 מיליון דולאר, למרות שבעונה הקודמת היתה בעלת המאזן השני הגרוע ביותר בליגה 24 נצחונות מול 58 הפסדים.

יוסטון רוקטס של "תאומי המגדל" מדורגת שלישית במשכורות השנה – 7.19 מיליון דולאר, למרות שלא היתה לה עונה מוצלחת במיוחד ב־1987. בוסטון סלטיקס עם לארי בירד משלמת רק 6.93 מיליון; וואשינגטון בולטס של מוזס מאלון, מאנוטה בול, טיירון בוגס וברני קינג, תשלם השנה 6.63 מיליון ומילוואקי 6.6 מיליון. דטרויט של אייזאה תומאס ואדריאן דאנטלי 6.70 מיליון ואינדיאנה 6.22 מיליון. הקליפרס מלוס אנג'לס, בעלת המאזן הגרוע ביותר בעונה שעברה (12־70) תשלם למרות הכל 5.99 מיליון ואילו פילדלפיה, לראשונה ללא ד"ר ג'יי, מדורגת עשירית בנושא הזה – רק 5.92 מיליון דולאר.

☒ הקבוצה הזולה ביותר בליגה היא כרגע סאן אנטוניו, שסיימה את העונה שעברה עם המאזן הרביעי הגרוע ביותר (54–28) ותשלם רק 4.76 מיליון דולאר במשכורות. אחד משחקניה העונה הוא נפלט־מכבי ת"א פרנק בריקובסקי. בעוד שנתיים ינסוק סעיף השכר שלה למרומים, כאשר תיאלץ לשלם בין השאר 3 מיליון דולאר לעונה, במשך שמונה עונות רצופות (בסך הכל 24 מיליון לפני מענקים), ל"גוליית החדש", מהנדס המחשבים של צי הצוללות, דייב רובינסון. עתה הוא משתכר בצי 1260 דולאר ועוד 90 סנט מדי חודש ועוד כ־112 דולאר אש"ל. בעת שחתם על החוזה עם סאן אנטוניו, העניקו לו שם מתנת חתימה בסך 1 מיליון דולאר, כדי שיהיה לו כמה לגמור את החודש.

☒ בהתאם לתקנון הנ.ב.א. תיקרת השכר המותרת לקבוצות (לבר מן היוצאות מן הכלל) הגיעה השנה ל־6.16 מיליון דולאר, לעומת 4.95 אשתקד. בעונת 1985 היתה התיקרה רק 3.6 מיליון.

השכר הממוצע: חצי מיליון

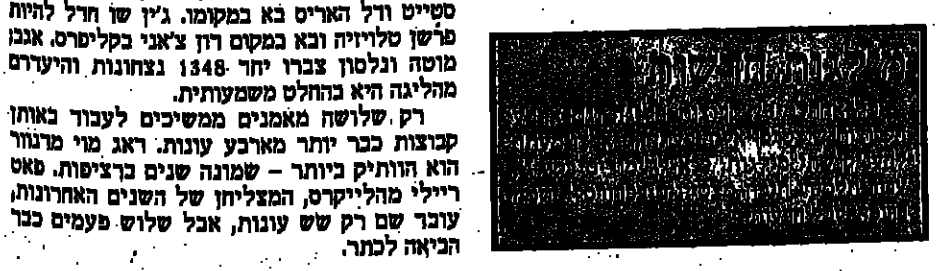
☒ השכר הממוצע העונה בנ.ב.א. הוא 510 אלף דולאר לשחקן לעומת 302 אלף בעונת 1985. כל אחד משחקני הליגה יקבל בסיום העונה כ־30 אלף דולאר כמענק מרווחי הנ.ב.א. שכר המינימום השנה הוא 75 אלף דולאר. מעט מאד שחקנים, בעיקר צעירים וטירונים, משתכרים שכר כזה. אגב, בכל משחק חוץ מקבל כל שחקן 39 דולאר, "דמי כיס", כאשר כרטיס הטיסה שהוא תמיד במחלקה הראשונה והוצאות המלון – במיטת קינג־סייז, כמובן – וגם הסעות למלון וממנו לאולם המשחקים וחזרה, הם על חשבון הקבוצות.

☒ פאטריק יואינג מהניקס הוא עדיין בעל השכר הגבוה ביותר בליגה: 3 מיליון דולאר לשנה, לעומת 2.5 מיליון שכרו של מג'יק ג'ונסון מהלייקרס, 2.42 מיליון של רלף סמפסון מיוסטון, 2.145 של מוזס מאלון מהבולטס ו־2.1 מיליון של קארים עבדול ג'אבאר מהלייקרס.

☒ ששה מאמנים חדשים עוברים השנה בנ.ב.א. וכך מגיע מספרם של המאמנים שהחליפו קבוצות ל־12 בתוך שתי עונות. כלומר יותר מ־50 אחוז. ביל ראסל, אגדת הבוסטון סלטיקס משנות ה־60, שב לאחר הקפאה עמוקה של עשר שנים, לאמן את סקרמנטו קינגס. ריק פיטינו בא לניו יורק ניקס ממיכללת פרובידנס. ג'ון ווצל החליף את ג'ון מקלאור בפניקס. מקלאוד הלך לדאלאס, במקום דיק מוטה, שנעשה פרשן טלויזיה. דון נלסון עזב את מילוואקי כדי להיות שותף בבעלות על גולדן סטייט ודל האריס בא במקומו. ג'ין שו חדל להיות פרשן טלויזיה ובא במקום דון צ'אני בקליפרס. אגב מוטה ונלסון צברו יחד 1348 נצחונות והיעדרם מהליגה היא בהחלט משמעותית.

רק שלושה מאמנים ממשיכים לעבוד באותן קבוצות כבר יותר מארבע עונות. דאג מוי מדנוור הוא הוותיק ביותר – שמונה שנים ברציפות. פאט ריילי מהלייקרס, המצליחן של השנים האחרונות, עובד שם רק שש עונות, אבל שלוש פעמים כבר הביאה לכתר.

מייקל ג'ורדן 3041 נקודות בעונה שעברה, 37.1 בממוצע, קולע מול ה"ניקס". מימין: הלבן של דאלאס, דטלאף דרמס, קולע 3 נקודות יותר מאשר מתחת לסל

מג'יק והמעיל

מג'יק ג'ונסון ה־MVP של הנ.ב.א., הדהים בעונה שעברה לא מעט חובבי כדורסל, אבל לא זה מה שהרשים את מועצת החייטים של ארה"ב, שבחרה לפני ימים אחרים בפעם ה־23 את... עשרת הגברים בעלי הטעם הטוב ביותר בלבוש בארה"ב. מג'יק היה ביניהם – בגלל מעילי הספורט שהוא נוהג ללבוש. הוא נמצא בחברה מאד־מאד אקסקלוזיבית, הכוללת בין היתר את המועמד לנשיאות ארה"ב רוברט דול, את איש העסקים המצליח לי איאקוקה ואת... כוכב הקולנוע המנוח קארי גראנט.

פורשים ופצועים

☒ זוהי העונה, ליגה בלי כמה מהשמות הגדולים שעשו את המשחק למה שהוא: ללא ג'וליוס ארווינג, ג'ף רולאנד וקלארק קלוג. ג'וליוס פרש מחמת גיל. רולאנד וקלוג, בשנות ה־20 שלהם – בגלל ברכיים דפוקות ללא תקנה.

☒ קווין מקהייל, סאם בווי, ג'יין בנקס, לארי נאנס, ביל וואלטון וסידני מונקריף עדיין ברשימת הפצועים שאינם משחקים.

☒ לא רק סאן אנטוניו אינה מופיעה השנה בלי מגוייס הדראפט שלה (רובינסון), גם יוטה ג'אז. היא עמלה קשה כדי לשבות את ליבו של יליד פורטו ריקו, הענק (2.12) חוזה אורטיז, אבל זה החליט שהברד בספרד טוב יותר – והלך לסרגוסה.

☒ ביוון שבנ.ב.א. כדורסל הולך חזק מאד עם הטלויזיה, אזי מיד עם החלטתו של ביל ראסל לחזור לאימון ולפנות את מקומו מהמיקרופון כפרשן ראשי של הסי.בי.אס., מיהרה הרשת הזו לשכור את שירותיו של בילי קאנינגהאם, לשעבר מאמן וכוכב פילדלפיה, כדי שישמש אצלה כפרשן־מנתח מקצועי.

☒ רד אוארבך, נשיא הסלטיקס ממשיך לצעוד בראש רשימת המאמנים בעלי מספר הנצחונות הגדול ביותר בכל הזמנים. 938 בקריירה שלו. שני ג'ק ראמזי, כיום באינדיאנה – 826 (המאמן הפעיל, בעל המאזן הטוב ביותר). שלישי דיק מוטה 808, רביעי ג'ין שו (קליפרס) 757, ביל פיץ' מאמן יוסטון – 716.

על ענקים וננסים

☒ וואשינגטון היא האטרקציה המיוחדת במינה של הליגה השנה – עם הגבוה ביותר והנמוך ביותר מבין כל השחקנים בליגה. הענק הוא מאנוטה בול 2.30 מטר והננס הוא טיירון בוגס 1.59 מטר.

צ'אק נוויט מדטרויט מדורג שני אחרי בול 2.28 מטר, מארק איטון 2.24 וכמוהו רלף סמפסון מיוסטון. רנדי ברוייר ממילוואקי 2.22 מטר.

☒ 40 משחקני הליגה מתנשאים לגובה 2.14 מטר ויותר וחמישה בלבד – מתחת ל־1.83 מטר: ג'ון באגלי מהנאטס, ריקי גרין מיוטה, מייקל אדאמס 1.80, ספאד ווב 1.66 וטיירון בוגס (שלושתם בבולטס).

☒ בוסטון, סיאטל והלייקרס, סיימו את מבחני טרום העונה עם המאזן הטוב ביותר 7–1. אחריהן, הניקס, דנוור, סקרמנטו קינגס ויוטה 3–5. ניו ג'רסי וגולדן סטייט, סיימו עם המאזן הגרוע ביותר 1–7 וכן 1–6.

מלכי אשתקד

☒ מלכי העונה הקודמת היו: מייקל ג'ורדן, בקליעות, 3041 נקודות וממוצע של 37.1 למשחק לפני דומיניק ווילקינס מאטלנטה 2294 ב־79 משחקים בלבד (ממוצע של 29 למשחק) ואלכס אינגליש מדנוור 2345 (ממוצע של 28.6). לארי בירד השיג בקליעות עונשין דיוק של 91 אחוז. מקהייל חברו מהשדה דייק ב־60.4 אחוז. צ'ארלס ברקלי מפילדלפיה היה מלך הריבאונדים 994, ב־68 משחקים (ממוצע של 14.6), לעומת 1074 ב־82 משחקים של אוקלי משיקאגו (ממוצע של 13.1). קיקי וואנדרווי אשתקד בפורטלנד השיג 39 סלי 3 נקודות ב־81 נסיונות – דיוק של 84.1 אחוז. מג'יק ג'ונסון מהלייקרס היה מלך האסיסטים 977 ב־80 משחקים (12.2 בממוצע), אלווין רוברטסון מסאן אנטוניו, החוטף מס. 1: ב־81 משחקים חטף 260 כדורים (ממוצע של 3.21 למשחק). מארק איטון מיוטה הוא החוסם (בלוק שוטס) הטוב ביותר: 321 ב־79 משחקים (ממוצע של 4.06).

☒ אירופה סלייז: הגרמני דטלאף שרמפ מדאלאס הוא היחיד בליגה הקולע טוב יותר מטווח של 3 נקודות מאשר מתחת לסל. הדיוק שלו ב־3 נקודות 47.8 אחוז (סגן אלוף הליגה) לעומת 47.2 מטווח של 2 נקודות...

☒ רק שלושה שחקנים בעונה שעברה קלעו לפחות 1500 נקודות ויחד עם זאת רשמו גם לפחות 400 ריבאונדים, 200 אסיסטים, 100 חטיפות ו־100 חסימות. אלו היו: מייקל ג'ורדן (שיקאגו), צ'ארלס ברקליי (פילדלפיה) ואקים אולג'וואן (יוסטון).

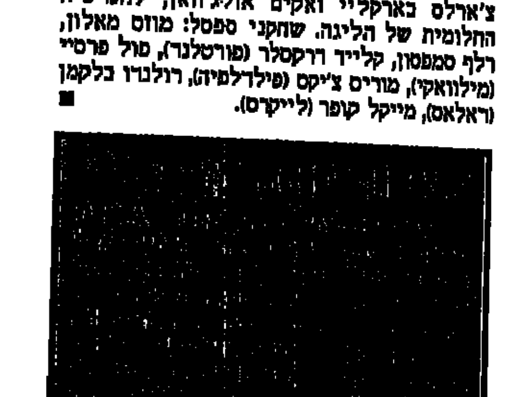
הגרועים ביותר

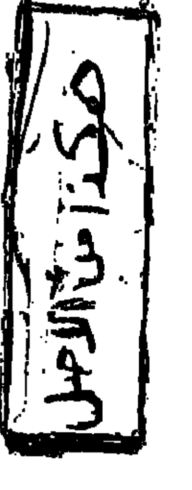
☒ בצד הקלעים הטובים ביותר, יש גם הגרועים ביותר. ראדלי בראדלי ממילוואקי הוא הגרוע מס. 1 מהשדה: דיוק של 35.7 אחוז (ב־164 נסיונות קליעה, מינימום). ליאון ווד ששיחק בנאטס 37.3 וראס שו, לשעבר יריב של מכבי ת"א בגביע אירופה במדים איטלקיים, עתה בסיאטל 37.4 אחוז. בעונשין הגרוע ביותר הוא מארק וסט מקליוולנד 51.4 אחוז.

☒ צ'ארלס ברקלי מפילדלפיה הוא בעל איבודי הכדור הרבים ביותר בליגה – ממוצע של 4.7 למשחק. אייזאה תומאס מדטרויט ורון הארפר מקליוולנד אחריו (4.2).

☒ מומחי הנ.ב.א. שבתקשורת האמריקנית, בחרו בלארי בירד, מג'יק ג'ונסון, מייקל ג'ורדן, צ'ארלס בארקליי ואקים אולג'וואן, לחמישיה החלומית של הליגה. שחקני ספסל: מוזס מאלון, רלף סמפסון, קלייד דרקסלר (פורטלנד), פול פרסיי (מילוואקי), מוריס צ'יקס (פילדלפיה), רולנדו בלקמן (דאלאס), מייקל קופר (לייקרס). ■

מוסיקה במתנה

מבצע קלטות

HED-ARZI

הזמן שש
שלם עבור חמש
(על כל קניה של 5 קלטות
תקבל קלטת ששית חינם!
לפי בחירתך)

ציין ב-X את הקלטת או הקלטות הרצויות לך, הוסף המחאה לפי 12 ש"ח לכל קלטת
+ דמי משלוח ואריזה ע"ס 3 שקלים. (דמי המשלוח והאריזה יפים למספר קלטות גדול יותר).
את התלוש בצירוף ההמחאה שלח להד-ארצי, ת"ד 1741, רמת גן 52117 וההזמנה תשלח לביתך.
להשיג גם בחנויות התקליטים המובחרות.

להזמנת קלטת בודדת או יותר רשום 12 ש"ח לכל קלטת + 3 ש"ח דמי אריזה ומשלוח

יש עתיד

הפסד ראשון להוד השרון

צבי גלפרין

מכבי הוד השרון, הבלתי מנוצחת עד כה במחוז ת"א א', נוצחה לראשונה העונה בידי מכבי דרום 49-50. מכבי יוסף חיפה ניצחה פעמיים את יריבו־תיה כדרכי, את הפועל חיים 86-12 ואת יגאל חיפה 54-44. יזרעאל/עפו־לה ניצחה את גבע (הפסד ראשון) 65-27.

התוצאות האחרות, כפי שנמסרו מאיגוד הכדורסל:

● גליל עליון: ג. עינות ירדן – הגושרים 34-38, רפנה – סאסא 51-28, מלכיה – ר.נפתלי 50-34, נ.מרדכי – מכ.מטולה 69-26.

● צפון: אל.צפת – חולתא 45-37, מרום הגליל – א. השחר 47-19, איי־לת השחר – ראש־פינה 41-26, מחני־ים – ראש פינה 62-35.

● עמק הירדן: לביא – בני יהודה 41-26, טבריה – דגניה ב' 52-32.

● בית שאן: שדה אליהו – קי־שון/יזרעאל 74-46, ניר דוד – שדה אליהו 41-34, יזרעאל/עפולה – שדה אליהו 66-45, בקעת בית שאן – שדה אליהו 46-19, בית השיטה – בית שאן 39-48.

● עמקים: מרנין – ק.טבעון 64-35, קישון/העמק – דברת 52-48, הרי אפרים – עוגר 38-31, שומריה – נצ־רת 54-45, יקנעם – נהלל 40-24, שומריה – נהלל 2-0 (טכני).

● כפריך: בני נהריה – מ.כרמיאל 48-45, אליצור עכו – בני ביאליק 54-36, הפועל נהריה – אליצור עכו 76-42, מג'דל כרום – משגב 81-24, ה.כרמיאל – כפר יאסיף 49-43.

● חיפה: ק.ביאליק – עירוני מוצ־קין 56-31, צור שלום – הר הכרמל 35-32, הר הכרמל – יגאל 38-37, ק.אתא – קרית ים 48-30.

● חדרה: מכבי חדרה – ג'ת 49-17, מכבי חדרה – שדות ים 63-18, פרדס חנה – בנימינה 76-11, גן שמו־אל – גבעת אולגה 56-53, גבעת אול־גה – ג'ת 35-34.

הפועל גפן שער הנגב. עומדים, מימין: מרווין פוליאק (מנהל), עמית פלג, עמית כהן, עירא צמיר, דורון קדוש, אלעד יערי, אורי שטרסברג, נדב גולדשטיין, אלון פוליאק, חיים באבו (מאמן). כורעים, מימין: יריב סנפיר, עומר גבעון, רונן אמיתי, ערן מוספי, עומר דגני, מוטי גרליץ, רן אמיר.

● שומרון: מכבי יהודה – בית יצ־חק 55-35, משמר השרון – מגל 28-19, משמר השרון – מכמורת 56-4, גבעת חיים מאוחד – מגל 38-28, כפר ויתקין – מכמורת 88-9, גבעת חיים מאוחד – בחן 79-15, בית יצחק – כחן 31-50.

● נתניה: קובה – מכבי נתניה 73-18, בני בית יצחק – מכבי נתניה 42-15, מ.ס. נתניה – אבן יהודה 84-13, מ.ס.נתניה – תפוז 54-23, חרות – שפיים 42-28, הפועל נתניה – אלי־צור נתניה 50-13, כפר חיים – אלי־צור נתניה 49-26, כפר חיים – אבן יהודה 40-30.

● שרון: צעירי הרצליה – אלפי מנשה 53-24, א.ס. רמה"ש – צפון רעננה 2-0 (טכני), מזרח רעננה – מכ־בי כפ"ס 35-20, הפועל כפ"ס – שקד רעננה 54-53.

● פ"ת: גבעת השלושה – מכבי אליאנס 43-21, בני צעירי הרצליה – כלנית הוד השרון 52-39, דקל רעננה – הפועל הרצליה 44-17, צעירי הרצ־ליה – הפועל פ"ת 74-28, מודיעים – הפועל פ"ת 55-29, הפועל הרצליה – מודיעים 77-28, הדס גבעתיים – צעי־רים רמה"ש 58-40.

● דן: הפועל צפון ת"א – סער ר"ג 45-22, חרוב ק.אונו – בני־ברק 82-17, מכבי בת ים – סער 51-30, מכבי ר.אביב – ביתי"ר ר"ג 59-21, הפועל צפון – מכבי פ"ת 42-24, בית"ר ת"א – ר.ישראל 61-24, בני הרצליה – ר.ישראל 47-26, בני הרצליה – בני ברק 63-44, בית"ר ת"א – בני הרצ־ליה 63-41, משה"ב ר"ג – בית"ר ר"ג 58-17, תפוח ק.אונו – משה"ב 43-24.

● ת"א א': בני יהודה – מכבי רעננה 48-46, מרכז ר"ג – אל. כת"ים 81-24, בני־יהודה – מרכז ר"ג 48-40, אשכול פ"ת – דני רמה"ש 64-48.

● ת"א ב': שלום ר"ג – ארז רה"ש 43-39, נרקיס הוד השרון – מכבי ת"א 43-41, מרכז רעננה – שמואל ק.אונו 69-42, מרכז רעננה – אתרוג גבעתיי־ים 76-69, ערן פ"ת – אתרוג גבעתיים 67-33, שמואל ק.אונו – דרום בת ים 40-39, ערן פ"ת – הפועל ת"א 64-35.

● שפלה: נפשונית – בני יהודה 64-29, אלון גבעתיים – בני יהודה 60-25, אורן חולון – בני יהודה 66-25, נוה גולן – בני ברית 61-19, נפ־שונית – אורן חולון 43-39, אלון גבעתיים – ה.בת־ים 79-9, אורן חולון – מכבי יפו 76-7, אורן חולון – מתנ"ס תל כביר 60-38, מתנ"ס – מכ־בי יפו 56-30, צפון ר"ג – לב ת"א 40-11, אורן חולון – צפון ת"א 39-37.

● מרכז: נוה מונסון – חרוב חולון 71-32, נוה מונסון – רמת אפעל 55-31, אליצור סלע – לוד 32-27, רמת אפעל – אליצור ראשל"צ 32-17, חרוב – כרבור 45-31, צפון בת־ים – ברבור 54-32, צפון בת־ים – חרוב 60-34, ניצן – יהוד 59-20, רמת אפ־על – הרצל יהוד 46-36.

● שורק: סלע ראשל"צ – ר.אליהו 54-21, נ"צ – אריה נ"צ 59-28, ג"ב – ר.אליהו 29-27, נצר סירני – רימון 51-42, עירוני רחובות – ה.ראשל"צ 53-44, סלע – כפר גבירול 43-35.

● ירושלים: מכבי י־ם – אליצור י־ם 54-25, הפועל י־ם – עוזיאל 66-14, עוזיאל – בית"ר 41-36, אס"א – עוזיאל 48-19, גולן – רימון 67-16.

● דרום א': גדרה – גדרות 56-34, באר טוביה – כוכב מיכאל 59-24, ה.אשדוד – גדרות 86-14, אל.אשקלון – אל. יבנה 50-38, א.ס.אשקלון – אל.אשקלון 68-39.

● דרום ב': באר׳ – גוש קטיף 44-26, נתיבות – באר׳ 41-39, גת – נתיבות 61-37, עירוני ק.גת – נתיבות 59-21, אופקים – שער הנגב זית 2-0 (טכני), אשכול צפון – באר׳ 33-24, בניש מ.הנגב – אשכול צפון 70-31, גפן שער הנגב – זית 79-12.

● נגב: דימונה – רמת הנגב 94-20, אשכול – ערד 39-31, רביבים – אשכול 35-31, הפועל ב"ש – ערד 55-40, בניש חצרים – תמר ערד 41-21, חבל אילות – מכבי ב"ש 26-17, אליצור דימונה – עומר 43-21, עומר עומרים – עומר 79-28.

SPALDING

NBA

הכדור הרשמי ב־NBA

★ היבואן בישראל: טל־גל בע"מ, רח' הכדור 4, נתניה 053-336282